

ஒளவிய மில்லா மனந்தா அடியாரைத்
 திவ்வியமாய்ப் பாடுஞ் சித்தமும் நீதா
 நவ்வியைப் பாராட்டும் நம்பா நடராஜா
 கௌரிதன் பாகனே கடியிலங்கை நகரானே. 10

மலர் 8 : இதழ் 1—1941

.. 2—1942

வேண்டும்

‘வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
 வேண்டாமை வேண்டவரும்’.

கட்டளைக் கலிப்பா

வேண்டில் வேண்டாமை வேண்டிட வேண்டுமே
 மிக்க அன்பருள் வாழ்ந்திட வேண்டுமே
 மாண்டு மாண்டு பிறந்திட நேரினும்
 மாதவ! மனம் மற்றொரு பற்றின்றி
 ஊன்று பாதத் துறங்கிட வேண்டுமே
 ஓம் சிவாய நமவென வேண்டுமே
 ஈண்டெனக்கொரு சொல்லா லுணர்த்திய
 என்கு ருபர புங்கவ சிங்கமே! 1

மண்ணி னுசை மறந்திட வேண்டுமே
 மதியி லேரவி சேர்ந்திட வேண்டுமே
 விண்ணி னுசை விளங்கிட வேண்டுமே
 வேறென் றின்றித் துலங்கிட வேண்டுமே
 பண்ணும் ஓசையும் போன்ற பரமனைப்
 பாடியாடிப் பணிந்திட வேண்டுமே
 என்னு ளே அருள் காட்டிய அண்ணலே
 என்கு ருபர புங்கவ சிங்கமே. 2

நரியை நற்புரி ஆக்கிட வேண்டுமே
 நானும் நீயும்ஒன் றுகிட வேண்டுமே
 திரிபு ரத்தை எரித்திட வேண்டுமே
 தேவ தேவனைக் கண்டிட வேண்டுமே
 பெரியர் தம்பணி பேணிட வேண்டுமே
 பிறவி யின்பயன் பெற்றிட வேண்டுமே
 வறிய னேனையும் வாழ்வித்த அண்ணலே
 வாழ்கு ருபர புங்கவ சிங்கமே.

3

வெளியிலே யொளி கண்டிட வேண்டுமே
 வீணர் தங்களை விட்டிட வேண்டுமே
 சுழியி லேயிருந் தாறிட வேண்டுமே
 துரிய வீட்டி லிருந்திட வேண்டுமே
 களிகொள் யானையைக் கட்டிட வேண்டுமே
 காரணத்தை அறிந்திட வேண்டுமே
 தெளிய வேயருள் காட்டிய தெய்வமே
 தேவர் போற்றும் குருபர சிங்கமே.

4

காலைக் கட்டித் தவஞ்செய்ய வேண்டுமே
 காமன் தன்னை எரித்திட வேண்டுமே
 மேலை வாசல் திறந்திட வேண்டுமே
 வெளியி லேநடங் கண்டிட வேண்டுமே
 மூல மந்திரம் ஓதிட வேண்டுமே
 முத்தி சேர விரும்பிட வேண்டுமே
 ஞால மெங்கும் புகழ்ந்திடு தெய்வமே
 நற்கு ருபர புங்கவ சிங்கமே.

5

உன்நினை வல்லால் ,

இராகம்—காபி. தாளம்—ஆதி

‘ஜெகதோ காரண’ மெட்டு

பல்லவி

உன்நினை வல்லால் இல்லை
உயிர்த்துணைவோனே—உம்பர்கோனே.

அநுபல்லவி

அன்னைபிதா குருநீயே அண்டினேன்
வன்மமேனோ வினைதானோ.

உன்நினை

சரணம்

பொன்னம் பலவாணனே
புலவர்தம் பெருமானே
கன்னலே கட்டித்தேனே
கனிரசமே—எம்மானே.

உன்நினை

புன்னெறி செல்லும் பொல்லாப்
புந்தியை வென்று மேலாம்
நன்னெறி செல்ல வைத்து
நமக்கருள் தா—எங்கோனே.

உன்நினை

உரையற்ற ஆமர் போலாய்
உள்ளமு வந்து மேலாம்
தரைதனில் யோக சுவாமி
தான் கடைத்தேற—ஈடேற.

உன்நினை

தேடி நின் திருவடியை

இராகம்—உசேனி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

தேடி நின் திருவடியை செல்வமென நாடிவந்தேன்
திருவருள் தந்தாளும் தேவா—சற்குருநாதா.

அநுபல்லவி

பாடி மகிழும் சிவபாக்யம் பாரினில் தேட
முடிய மாயிருள் ஓட அருள் குருவே. தேடி

சரணம்

அடியேனைக் கைவிடுதல் ஆகுமோ இது தகுமோ
அன்பிலா திருப்பது அடிகளுக் கழகாமோ
அரசே நல்லூரில் வாசா ஆரறிவாரென்று சொன்ன
அருந்தவனே ஒப்பில்லானே அப்பனே செல்லப்பனே.
தேடி

மலர் 6 : இதழ் 8—1940

பணியாமற் பணிந்தேனடி குதம்பாய்

ஓங்கார மேடையின் மேலேறி நின்றேன்
ஒன்றையுங் காணேனடி—குதம்பாய்
ஒன்றையுங் காணேனடி. 1

தூங்காமல் தூங்குஞ் சுகம் வந்து வாய்த்தது
சும்மா இருந்தேனடி—குதம்பாய்
சும்மா இருந்தேனடி. 2

ஆங்காரம் போச்சுது ஆனந்தம் போச்சுது
அவனேநா னானேனடி—குதம்பாய்
அவனேநா னானேனடி. 3

- நீங்காத நின்மல நிஷ்டை பலித்தது
நீ நா னில்லையடி—குதம்பாய்
நீ நா னில்லையடி. 4
- ஒன்றென இரண்டென ஒதமுடியாமல்
ஓவிய மாணேனடி—குதம்பாய்
ஓவிய மாணேனடி. 5
- நன்றெனத் தீதென நவில முடியாத
நாதன் தாள் சேர்ந்தேனடி—குதம்பாய்
நாதன் தாள் சேர்ந்தேனடி. 6
- கண்ணுக்குக் கண்ணு யிருக்கின்ற கர்த்தனைக்
கண்டு களித்தேனடி—குதம்பாய்
கண்டு களித்தேனடி. 7
- அண்டமும் பிண்டமும் ஒன்றே இரண்டோ வென்று
அறியா திருந்தேனடி—குதம்பாய்
அறியா திருந்தேனடி. 8
- ஆதார மாறும் அவத்தையோ ரைந்தும்
அடியோடு போச்சுதடி—குதம்பாய்
அடியோடு போச்சுதடி. 9
- பாதார விந்தத்தைக் காணாமற் கண்டு
பணியாமற் பணிந்தேனடி—குதம்பாய்
பணியாமற் பணிந்தேனடி. 10

ஆனந்தக் கூத்தாடினான்

- ஆனந்தக் கூத்தாடினான் தொண்டன்
ஆனந்தக் கூத்தாடினான் தொண்டன். 1
- தானதாம் என்று பாடி
சாந்தம் பொறுமை கூடி. ஆனந்த 2
- மோனந் தனைத் தேறி
முழுதும் உண்மை என்று கூறி. ஆனந்த 3
- வேதாந்த நிலை மேவி
வேறில்லை எனக் கூவி ஆனந்த 4
- தாதா தரிகிடதோம்
ஜனத ஜனத தீமென்று. ஆனந்த 5

மலர் 16 : இதழ் 2—1952

குரு பக்தி

- குரு பக்தியே பெரும்பேறு
கொண்டாடிக் கொண்டாடி ஆறு. 1
- தரும நிலையிலே ஏறு
சங்கர சிவனே யென்றுகூறு. 2
- ஒருபொல்லாப்பு மில்லையென்று தேறு
உண்மை முழுது மென்றுகூறு. 3
- திருவருளை நாடிநீ செல்லு
சிவாயநம வென்று நீசொல்லு. 4
- தன்னைத்தன் னால்அறிய வேண்டும்
சாந்தம் பொறுமை உன்னில் தோன்றும். 5
- பின்னை உனக்குத் துணைநீயே
பேதாபேத மெல்லாம் அணையே. 6
- முன்னைவினை யென்றும் நினைவாதே
மூவாசை போக்க நினைவாயே. 7

மலர் 16 : இதழ் 3—1952

• திருவாய்மொழி •

- செல்லப்பன் என்னுந் திருவுடையான் தேரடியில்
பொல்லாப் பிலையென்றான் போற்று. 1
- முழுதுமுண்மை என்று முனிவனவன் சொன்னான்
எழுதமுடியா திதை. 2
- நாமறியோம் என்னும் நறிய திருவாக்குச்
சேமமுறச் சொன்னான் தெரி. 3
- முடிந்த முடிபென்று முன்னாளிற் சொன்னான்
அடியார்கள் முன்னர் அவன். 4
- இடமகன்ற ஞாலத்தே எத்தனையோ அன்பர்
திடந்தந்து போன்ற தெரி. 5
- தன்னை அறிந்தார் தலையாவர் தாரணியில்
பின்னையவர்க் கில்லைப் பிறப்பு. 6
- மூன்றுமொன் றான முறைமை அறிந்தவரே
ஆன்றோர்; அவரை அறி. 7
- அறிவுக் கறிவாகி அப்பாற்கப் பாலாய்க்
குறிகுணம் அற்றோன் குரு. 8
- கும்பிடுவார் தம்மனத்தைக் கோயிலாய்க் கொண்டுள்ள
தம்பிரான் தானே தலை. 9
- தலையில் இரந்துண்ணும் தம்பிரான் தன்னை
அலையா மனத்தால் அறி. 10
- எல்லாரகத்தும் இருந்துநான் நானென்று
சொல்வானைக் கண்டு சுகி. 11
- கட்டுப்பா டில்லாதார் கானகத்தில் வாழுகின்ற
துட்டவிலங் கொப்பரெனச் சொல். 12

- நித்திரையை நீக்கி நினைவாக நிற்பவர்க்குக்
கர்த்தனருள் மேவுமெனக் காண். 13
- தத்துவங்கள் ஆறும் தாமல்ல வென்று கண்டார்
பத்தர்க்குப் பத்தரவர் பார். 14
- அண்டபிண்ட மெல்லாம் அனைத்துஞ் சிவரூபம்
கண்டு தொண்டு செய்வாய் கதி. 15
- மண்டலம் மூன்றும் மருவிநின்ற மெய்ப்பொருளைக்
கண்டு களிப்பாரைக் காண். 16
- காணுகின்ற கண்ணிற் கலந்த பெருமானே
நான் நீ அவனென் றறி. 17
- முத்திக்கு வீத்தை முனையில் வைத்துச் சீராட்டும்
பத்தர்களைக் கண்டு பணி. 18
- சென்றன சென்றன வாழ்நாள் என்று தேம்பாதே
என்றென்று முள்ளாயென் றெண்ணு. 19
- பாலகற்குப் பாற்கடலைப் பாரில் அழைத்தபிரான்
கோலமே யாவுங் குறி. 20
- காலனைக்கா லாலுதைத்தான் காமனையுந் தானெரித்தான்
ஆலமுண்ட கண்டன் அறி. 21
- எல்லாமாய் அன்றி இயங்கா தியங்குகின்ற
வல்லபத்தை யாரறிவார் மன். 22
- எங்கேநாம் அங்கே இறைவன் எனவுணர்ந்தார்
சங்கையின்றிச் சொல்லுவார் தாம். 23
- மந்திரமுந் தந்திரமும் வேண்டா மகத்துக்கள்
சுந்தரத் தாளே துணை. 24

நல்ல சமயம் இது தம்பி

- நல்ல சமயம் இது தம்பி
நம்மை நா மறிந்து கொள்ளத் தம்பி. 1
- எல்லார்க்கும் நன்மை செய் தம்பி
இறைவன் உன் னிடமுண்டு தம்பி. 2
- கொல்லாதே கோபம் வையாதே
கும்பீடு காலேமாலை தம்பி. 3
- சொல்லாலே பயனில்லைத் தம்பி
சும்மா விருந்துபார் தம்பி. 4
- கண்ணல்ல காதல்ல தம்பி
கண்ணுக்குக் கண்ணெடா தம்பி. 5
- எண்ணி லடங்காதெடா தம்பி
எல்லா மதுவெடா தம்பி. 6
- மண்ணாசை வையாதே தம்பி
மற்றிரண்டும் அப்படியே தம்பி. 7
- ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே தம்பி
ஒடி ஒளியாதே தம்பி. 8
- பண்டும் இன்றும் உள்ளதெடா தம்பி
பாடிப் பணியெடா தம்பி. 9
- அகம்பிரம் மாஸ்மி என்று தம்பி
அனுதினமும் சாதனை செய் தம்பி. 10
- இகலோகம் பரலோகம் தம்பி
இங்கேநீ கண்டுகொள்வாய் தம்பி. 11

ஒரு சொல் .

ஆனந்தக் களிப்பு

தானு தன தந்தன—தன
தானு தன தந்தன தந்தன.

ஒரு சொல்லால் உளந் தூய்மையாச்சே—சிவசிவ
ஒன்றிரண் டென்றிடும் பேதமும் போச்சே
இருவினை யென்பதும் பேச்சே
என்னை அறிந்தேன் இடரற்றுப் போச்சே. (தானு) 1

எல்லாமென் கைவச மாச்சே—சிவசிவ
எடுத்த பிறப்பின் பயன் சித்தி யாச்சே
உல்லாச மாய்த் திரிவ தாச்சே
உலகெலா மெனக் குறவாகிப் போச்சே. (தானு) 2

சொல்லாலே வாய்த்த சுகத்தை—சிவ சிவ
சுகிப்பதே யல்லாமற் சொல்ல வொண்ணாதே
கல்லாதே யாவும் கற்றேனே
காயத்தையும் என் தன் கைக்குள்வைத் தேனே.
(தானு) 3

அண்ட சராசர மெல்லாம்—சிவ சிவ
அகத்திலே கண்டு தரிசித்துக் கொண்டேன்
முண்டக மலர்ப் பாதங் கண்டேன்
மூவருந் தேவரும் முனைத்ததுங் கண்டேன். (தானு) 4

உருகி உருகி உணர்ந்தேன்—சிவ சிவ
ஒன்றையும் காணாமல் ஏங்கிநான் நின்றேன்
மரும மிதுபெரும் மருமம்
மகத்துக் களாலும் சொல்லொணு மருமம். (தானு) 5

வேல் வேல்

அன்புடனே ஐந்தெழுத்தைச் சொல்லு—வேல் வேல்
ஆசானடிக்கீழ் அமர்ந்து நீ நில்லு
கொஞ்சங் கொஞ்ச மாய்மனத்தை வெல்லு—வேல் வேல்
கூடாத கூட்டத்தை விட்டு நீ நில்லு. 1

வஞ்சியர் ஆசையைத் தள்ளு—வேல் வேல்
வாணர் ஆசையைப் பேணாமல் கொள்ளு
சஞ்சலம் வந்தால் வரட்டும்—வேல் வேல்
சற்றும் அலையாமல் சாந்தத்தில் கட்டு. 2

அஞ்ச பூதமும் நீயல்ல நம்பு—வேல் வேல்
ஐம்பொறி ஐம்புலனும் நீயல்ல நம்பு
வெஞ்சினம் நெஞ்சில் வாராமல் காப்பாய்—வேல் வேல்
வேறு பொருளில்லா நிட்டையில் சேர்ப்பாய். 3

பஞ்சம் படைவந்த போது—வேல் வேல்
பரமன் திருப்பெயர் தப்பாமல் ஓது
நஞ்சைப்போல் பிறன் பொருள் எண்ணு—வேல் வேல்
நாங்கள் சிவமென நாளும் நீ நண்ணு. 4

கஞ்ச மலர்ப்பதம் வாழ்க—வேல் வேல்
கருணை நிறைந்த பெரியோர்கள் வாழ்க
இந்திரன் முதலியோர் வாழ்க—வேல் வேல்
இவ்வுலகி லுள்ளோர் யாவரும் வாழ்க. 5

சிவனடி

- சிவனடியைச் சிந்தை செய்வோமே—இந்தச்
சீவன் சிவனென்று தெளிந்துகொள் வோமே. 1
- அவனரு ளாலே அவன் தாள்—நாங்கள்
ஆராதனை செய்து சீராய்வாழ் வோமே. 2
- உவமை கடந்த பேரின்பம்—எங்கள்
உள்ளத்தில் உண்டொரு பொல்லாப்பு மில்லை. 3
- சிவனடி யாரொடுங் கூடி—நாங்கள்
சிவபுராணந் தினம் படித்துவரு வோமே. 4
- ஐம்பூதம் நர்மல்ல காணும்—நாங்கள்
ஐம்பொறியும் ஐம்புலனும் நாமல்ல அறியும். 5
- அந்தக் கரண நாமல்லப் பேணும்—இந்த
ஆன்மாவே நாமென் றறிந்திட வேணும். 6
- வாழிசிவ னடியார்கள் வாழி—இந்த
வையகத்தில் வாழும் உயிரெல்லாம் வாழி. 7
- ஆழிசூழ் இலங்கையும் வாழி—எங்கள்
அப்பனும் அம்மையும் எந்நாளும் வாழி. 8

மறப்பெனோ குருநாதன்

இல்லையென் னுமல் இரப்போர்க்கொன் றீவரேல்
தொல்லைவினை யெல்லாம் தொலைந்துபோம்—நல்லைக்
குருநாதன் கூறினான் பொல்லாப் பிங்கில்லை
உருகாதோ நெஞ்சம் உவந்து.

1

உண்மை முழுதுமென ஓதுங் குருநாதன்
தன்னை மறப்பெனோ தாரணியில்—பின்னையினித்
துஞ்சல் பிறப்புண்டோ சோர்வச்சம் தீர்முண்டோ
கஞ்சமலர்த் தாளென்றும் காப்பு.

2

காக்குந் திருவடிகள் எந்நாளும் என் மனத்தில்
பூக்கும் பொறிவழியே போகாமல்—நோக்குமென்றும்
தேக்கும் சிவானந்தத் தேனமுதை யுண்டு மனம்
நீக்கமின்றி நிற்கும் நினை.

3

நினைக்கு மடியாரை நீயே நானென்றே
அணைக்குந் திருக்கரந்தா னென்னே—கனைக்கும்
கடல்குழ் கவினிலங்கைக் கார்சூழ் நல்லூரான்
தொடுக்கும் வல்வேலைத் துதி.

4

துதிக்க மதிதந்த தூயோன்றன் பாதம்
துதிக்க வினைகள் துகளாம்—மதிக்கருளும்
ஐயன் திருமதலை ஆறுமுகன் வீதியிலே
தெய்வமென நின்றான் தெளி.

5

தம்பி வந்தனை செய்திடடா

உண்ணாதே உறங்காதே ஊரூராய்த் திரியாதே
பெண்ணாசை வையாதே—தம்பி பிரமத்தை
அறிந்திடடா. 1

கண்ணாரக் கண்டிடடா காலமேல் ஏற்றிடடா
விண்ணணம் பேசாதே—தம்பி வேறுபொரு
ளில்லையடா. 2

எண்ணாமல் எண்ணிடடா இயந்தபடி நடந்திடடா
மண்ணாசை வையாதே—தம்பி மலரடியைப்
போற்றிடடா. 3

சுண்ணாகத்தானே யென்றும் தோத்திரம் நீ செய்திடடா
அன்னை பிதாக்குருவை—தம்பி அன்புடனே
போற்றிடடா. 4

வலமிடமாய்ச் செல்லுகின்ற வாயுவை நீ தம்பியடா
பலம் உனக்கு வந்துவிடும்—தம்பி பற்றற்று
நின்றிடடா. 5

குல நலம் பாராதே கோபம் நெஞ்சில் வையாதே
தலமாறும் தாண்டிடடா—தம்பி தனிமையை நீ
நாடிடடா. 6

உண்டில்லை யென்று சொல்லி உரையாட
வேண்டாமெடா
கண்டு களித்திடடா—தம்பிகருணை வெள்ளம்
பெருகுமெடா. 7

பண்டு செய்த வல்வினை நோய் பாரில் பறக்குமெடா
நன்றென்றும் தீதென்றும்—தம்பி நடுவாக
நின்றிடெடா. 8

கொன்றொன்றும் புசியாதே குருவாக்கை மறவாதே
அன்று மின்று மென்றும்—தம்பி அப்படியே
உள்ளதெடா. 9

மன்று பறித்துண்ணாதே மாயத்திற் சிக்காதே
குன்றுபோல் நின்றுடா—தம்பிகுறை வொன்று
மில்லையெடா. 10

இந்தப் பத்துப் பாட்டையும் நீ இரவும் பகலும் சொல்லி
வந்தனை செய்திடா—தம்பி வறுமைபிணி தீருமெடா. 11

கைதடி, சிவராத்திரி—12-2-1953

அன்னை யொத்த செல்வன் ஆறி

வெண்பா

ஒருபொல்லாப் பில்லையென ஓதும் திருவாக்கால்
உருகி யுருகி யுணர்வற்—றிரு நிலத்தில்
இன்பதுன்பம் என்னுமவை என்றுமொப்பாந்
தன்மைகண்டேன்
என்னப்பன் செல்லப்பன் என்று. 1

உண்மை முழுதுமென ஓதுந் திருமொழியின்
தன்மையினைக் கண்டேன் தலைப்பட்டேன்—பின்னைப்
பிறப்பும் இறப்புமிலைப் பேதை மடநெஞ்சே
மறப்பின்றி ஏத்தி மதி. 2

முடிந்த முடிபென்று முன்னின்று சொல்லப்
படிந்ததென் உள்ளம் பதியில்—முடிந்ததே
மாயவிருள் மந்திரமும் தந்திரமும் நான்மறந்தேன்
தாயனைய செல்லப்பன் தான். 3

நாமறியோ மென்று நகைத்தென்னை நோக்கிக்
காமங் கடந்தோன் கழறினான்—சேமமுடன்
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சேவடியே தஞ்சமென்று
வந்தித்து நின்றேன் மகிழ்ந்து. 4

ஆரறிவார் என்றே அடிக்கடி யேநகைக்கும்
பேரறி வாளனையும் பித்தனென்றே—பாரிற்
பலரே இகழுவார் சில்லோர் புகழ்வார்
சலனமற்று வாழுவார் தாம். 5

கரைகாண இன்பக் கடலாடு வாளை
உரையாட யாருக்கிங் கொல்லும்—தரைமீது
நால்வேதங் காண்கிலவே நற்றவத்தோர் தாமறியார்
மால்பிரமன் தேரார் மதி. 6

ஆசைக் கடலி லலைந்து திரிவார்கள்
ஆசை கடந்தவனை ஆரறிவார்—மாசற்ற
மேகத்தை சந்திரனை மின்மினிதான் மூடுமோ
மோகத்தை யின்றே முனி. 7

உயர்ந்ததிருக் கோபுரமும் ஓங்கெயிலுங் கண்டு
வியந்து விழுந்தெழுந்து விம்மி—அயர்ந்து நிற்கும்
ஆடவரும் மங்கையரும் மற்றும்ள்ள அன்பர்களும்
பாடவருவார் தினமும் பார். 8

எட்டும் இரண்டும் அறியாத என்னையும்
நட்டஞ்செய் செல்லப்பன் நல்லூரில்—திட்டமுடன்
நீயேநா னென்று நினைந்துருக வைத்தனனே
தாயே யனையா னவன். 9

ஆதியந்த மில்லையென்று சொல்லாமற் சொன்னாண்காண்
நீதிநெறி விளங்கும் நல்லூரில்—வீதியிலே
என்னைத் தானாக்கி எடுத்தாண்டான் யாரென்னின்
அன்னையொத்த செல்வன் அறி. 10

இன்பமாய் வாழ்ந்திடடி.

- அங்கிங்கென் நெண்ணுதே அவனிவனென் றுன்னுதே
எங்குஞ் சிவத்தைக்கண்டு—தங்கமே இன்பமாய்
வாழ்ந்திடடி. 1
- ஆசை வலையிற்சிக்கி—ஆண்டவனை நீமறந்தாய்
பூசைசெய்து பொன்னடியை—தங்கமே பூரணமாய்
வாழ்ந்திடடி. 2
- இல்லையென்றும் உண்டென்றும் எடுத்துச்சொல்ல
வொண்ணாத
நல்லூரான் திருவடியை—தங்கமே நாடோறும்
போய்வணங்கு. 3
- ஈடேற வேண்டுமென்றால் எல்லாம் சிவன்செயலாய்
நாடோறும் வேண்டிப்பணி—தங்கமே நல்லூரான்
கிருபையுண்டு. 4
- உண்மை முழுதுமென்ற உயர்ந்த திருவாக்கை
எண்ணாமல் எண்ணிப்பணி—தங்கமே எல்லாங்கை
கூடுமெடி. 5
- ஊரும்பேரு மில்லாத உத்தமனைச் சித்தத்தில்
சேரும் வண்ணம் நாள்தோறும்—தங்கமே தியானம்
செய்து வாழ்வமே. 6
- என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்கு மீசனென்று
சொன்ன திருவாக்கே—தங்கமே சுந்தரமென்
நெண்ணியிரு. 7
- ஏழுலகும் தொழுதேத்தும் எம்பெருமான் திருவடியை
நாளும் மறவாதே—தங்கமே நானுமில்லை நீயுமில்லை. 8
- ஐம்பூதம் நீயல்லை அறிந்திதனைக் கொள்ளுவாய்
ஆன்மாரீ மறந்திடாதே—தங்கமே ஆட்சிசெய்ய
வேண்டாமடி. 9
- ஒன்பது வாயிலுள்ள உடம்பு சிவன் கோயில்
என்பதை மறந்திடாதே—தங்கமே ஏத்திஏத்திப்
பணிந்திடடி. 10

ஓதுவதொழியேலென்ற உண்மையைநீ மறவாதே
ஏதுக்கு மஞ்சாதே—தங்கமே எல்லாம் சிவமயமே. 11

ஓளவியம் பேசாதே ஆவியுள்ள மட்டும்நீ
தெய்வம் ஒருவனென்று—தங்கமே திடமுடன்
வாழ்ந்திடடி. 12

அஃகமும் காசம்தேடி அம்புவியில் அலையாதே
வெஃகாதே பிறன்பொருளைத்—தங்கமே வீடுனக்குச்
சொந்தமடி. 13

மலர் 17 : இதழ் 3—1953

ஆசானைக் கண்டேன்

ஆசானைக் கண்டேன் அருந்தவர்வாழ் நல்லூரிற்
பேசா தனவெல்லாம் பேசினான்—கூசாமல்
நின்றேன்நீ யாரடா வென்றே அதட்டினான்
அன்றேயான் பெற்றேன் அருள். 1

அருளொளிக்குள் ளேபுகுந்து சென்றேன்யான் ஆங்கே
இருள்குழந் திருப்பதைக் கண்டேன்—பொருளறியேன்
ஓர்பொல் லாப்பில்லையென வோதினான் கேட்டுநின்றேன்
மார்மந்தே ராது மலைத்து. 2

மலைத்துநின்ற என்னை மனமகிழ நோக்கி
அலைத்துநின்ற மாயை அகலத்—தலைத்தலத்திற்
கைகாட்டிச் சொல்லலுற்றான் கந்தன் திருமுன்றில்
மெய்ம்மறந்து நின்றேன் வியந்து. 3

வியந்துநின்ற என்றனக்கு வேதாந்த உண்மை
பயந்தீரும் வண்ணமவன் பண்பாய்—நயந்துகொள்
அப்படியே உள்ளதுகாண் ஆரறிவார் என்றானால்
ஓப்பில்லா மாதவத்தோன் உற்று. 4

உற்றாரும் போனார். உடன்பிறந்தார் தாம்போனார்
பெற்றாரும் போனார்கள் பேருலகில்—மற்றாரும்
தன்னொப்பார் இல்லாத் தலைவன் திருவருளால்
என்னொப்பார் இன்றி யிருந்தேன்.

5

மாசிமகம், மலர் 17 : இதழ் 4—1953

நானே நீ

வஞ்சித்துறை

நானே	நீ	நீயே நான்		
கோனே	நீ	குருவே	நீ.	1
வானே	நீ	மண்ணே	நீ	
தேனே	நீ	தெருளே	நீ.	2
ஊனே	நீ	உயிரே	நீ	
மீனே	நீ	வெண்மதி	நீ.	3
ஆனே	நீ	அடல்விடை	நீ	
கானே	நீ	கடலே	நீ.	4
சானே	நீ	சதுரே	நீ	
ஆணே	நீ	பெண்ணே	நீ.	5
தூணே	நீ	துரும்பே	நீ	
ஊணே	நீ	உடையே	நீ.	6
பொன்னே	நீ	பொருளே	நீ	
எண்ணே	நீ	எழுத்தே	நீ.	7
நானே	நீ	நன்மதி	நீ	
தானே தான்		தானே தான்.		8
பூதம்	நீ	பொறியும்	நீ	
வேதம்	நீ	வேதியன்	நீ.	9
காதல்	நீ	கருத்தும்	நீ	
ஆதலால்		அறிவார் யார்.		10

மலர் 17 : இதழ் 5—1953

வேடிக்கை செய்கிறானே

பல்லவி

வேடிக்கை செய்கிறானே—பரமபிதா
வேடிக்கை செய்கிறானே.

அநுபல்லவி

வேடிக்கை செய்கிறான் கூட இருக்கிறான்
வேறாய் இருப்பதுபோற் பாசாங்கு பண்ணுகிறான்.
(வேடி)

சரணம்

பாடுகிறான் படிக்கிறான் பக்தரினம் சேர்கிறான்
நாடுகிறான் நன்மைதீமை நாமல்ல என்கிறான்
ஓடும் இருந்தியும் ஒன்றாகக் காண்கிறான்
ஒன்றே இரண்டோவென ஒதியறிய வொண்ணான்.
(வேடி)

மலர் 17 : இதழ் 6—1953

எங்கும் திருக்கூத்து

அங்கும்இங்கும் எங்கும்திருக் கூத்து—அட்டா
அதையறிதல் பத்தரைப்பொன் மாற்று. 1

பொங்கிவரும் காமமே கூற்று—அட்டா
புலன்வழியில் போகாமல் தேற்று. 2

இடைபிங்க லையிரண்டும் சேர்த்து—அட்டா
எழிலான சுழுமுனைக்குள் ஏற்று. 3

மடைதிறந்தாற் போலவரும் ஊற்று—அட்டா
மாமாயை சாராதெனச் சாற்று. 4

பொங்கிவரும் அமிர்தத்தை உண்டு—அட்டா
பூரண நிட்டையிற்சேர் நன்று. 5

- மங்கள் கரமாக வாழ்த்து—அட்டா
மௌன நிலையிலே ஆழ்த்து. 6
- சங்கரன் திருப்பாதம் போற்று—அட்டா
சாயுச்சியப் பதவியில் ஏற்று. 7
- நல்லூரான் திருப்பாதம் காப்பு—அட்டா
நமக்குக்குறை வில்லைநல்ல வாக்கு. 8
- சொல்ல முடியாத தீர்ப்பு—அட்டா
சுவாமி கிருபையுனக்கு ஆப்பு. 9

மலர் 17 : இதழ் 7—1953

வரம் தருவார்

- வருவார்வ ருவார்வரம் தருவார் சுவாமி
வஞ்சம்பொ ருமைகோபம் நெஞ்சினில் நீவையாதே—
(வரு) 1
- ஒருவரும் இருவரும் மூவரும் ஆனவர்
ஓங்காரத் துட்பொருள் ஆகியே நிற்பவர்— (வரு) 2
- கருமத்தைச் செய்பலன் கருதாமல் உலகத்தில்
காயமே கோயிலாய்க் கண்டு வணக்கம்செய்— (வரு) 3
- தருமநெறி பிசகாமல் தாரணி தனில்வாழ்
தன்னைத்தன்னால் அறியத் தியானத்தில் நீமூழ்கு—
(வரு) 4
- மருமம றிந்தவர்கள் மண்ணிற்பி றவாரென்று
மகத்துக்கள் வாக்கியத்தை மறவாமல் நினைத்துக்
கொள்— (வரு) 5
- திருவாரும் நல்லூரில் செல்லப்பன் மாணுக்கன்
திருவாளன் சொன்னசொல்லைச் சிந்திக்கச்
சீவன்முக்தி— (வரு) 6

மலர் 17 : இதழ் 8—1953

பதைப்பற்றிரு நெஞ்சமே

இராகம்—தன்னியாசி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

பார்ப்பதெல் லாம்சிவ மாகவே கண்டு
பதைப்பற்றிரு நெஞ்சமே.

(பார்)

அநுபல்லவி

பதைப்பற்ற பேர்க்கேசிவ பாக்கிய முண்டு
பஞ்சேந் திரியம் ஐஞ்சையும் வென்று.

(பார்)

சரணம்

மார்க்கம் சொல்லும் வழிதனிற் செல்லு
மாறாத மெளனத் தியானத்தில் நில்லு
திர்க்க மானகுரு செல்லப்பன் பாதம்
சிந்திக்கும் யோகசுவாமி வந்திக்கும் கீதம்.

(பார்)

வெண்பா

ஒருநேரம் நெல்லரிசி யூணை அருந்தின்
வருமோ வறுமைபிணி மாந்தீர்—கருதுவீர்
காயத்தைத் தேற்றிக் கடவுள் திருவடியில்
நேயத்தை வைப்பீர் நிறைந்து.

அவரடியே தஞ்சமெடி

- பிறியென்றான் பிறியாமற் பிறியென்றான் பேசாமல்
நெறிநின்று பாரென்றான்—கிளியே
நீயேநீர் னென்றுரைத்தான். 1
- ஒருபொல் லாப்புமில்லை என்றே யுரைத்தான்
உண்மை முழுதுமென்றான்—கிளியே
ஊமைபோ லிருந்தானெடி. 2
- முடிந்த முடிபென்றான் முன்னும்பின் னு மில்லையென்றான்
இடிபோ லுரைத்தானெடி—கிளியே
இனியென்ன சொல்வேனெடி. 3
- அப்படியே உள்ளதென்றான் ஆரறிவா ரென்றுனெடி
ஒப்புமை காணெனெடி—கிளியே
ஓவியம்போ லானெனெடி. 4
- நாமறியோ மென்றுசொன்னான் ஞான குரவெனெடி
சேமமாய் வாழவைத்தான்—கிளியே
தீவினைகள் போச்சுதெடி. 5
- அண்டபிண்ட மனைத்தும் ஒன்றாகக் கண்டெனெடி
கண்டவெனைக் காணெனெடி—கிளியே
காரணமும் போச்சுதெடி. 6
- நல்லைநகர் வாசனெடி நாட்டிலவன் திருநாமம்
செல்லப்ப னென்றுசொல்வார்—கிளியே
தேரடியி லிருப்பானெடி. 7
- சொல்லித் துதிக்கும்தொண்டர் சுயநல மற்றவர்கள்
அல்லும் பகலுங்காணார்—கிளியே
அவரடியே தஞ்சமெடி. 8

ஆனந்தக்களிப்பு

- உவமானம்கடந்த கடவுள்—கேண்மின்
உள்ளத்திருக்க ஊரெல்லாம் ஓடி. 1
- அவமானப் படுவதில் கண்ட—லாபம்
அகிலத்தி லுண்டோ அறிமின் தெளிமின். 2
- தவஞ்செய்து தன்னைத்தன் னாலே—கேளும்
தானாய் அறியும் சலாக்கியம் உண்டே. 3
- அவனிவ னென்றதை நீக்கி—யாவும்
அவனா யிருப்பதைத் தேக்கி. 4
- சிவனடி யாருடன் கூடி—உங்கள்
சித்தம் தெளிந்திட நாடி. 5
- சிவசிவ என்றுதினம் பாடி—உங்கள்
சித்தம் தெளிந்திடத் தேடி. 6
- கவனமாய்க் கருமத்தை ஆற்றி—கேளும்
காலையும் மாலையும் போற்றி. 7
- நவநவ மாய்வரும் சேதி—நாம்காண
நல்லூர்க்குப் போவோம்போம் வியாதி. 8

நல்லமழை பெய்யாதோ

நல்லமழை பெய்யாதோ நாடு சிறவாதோ
எல்லவரும் இன்புற்று வாழாரோ—நல்லூரான்
ஆசானாய் வந்தே யடியேனை யாண்டுகொண்டான்
பேசானு பூதியென் பேறு.

1

நற்சிந் தனையென்னும் நல்லமுதம் உண்டக்கால்
கற்கும் நெறியுண்டோ காசினியில்—விற்றுாண்
ஒன்றுமே யில்லாத உன்மத்தன் யோகனுக் (கு)
என்றுமின்ப மென்றே யிசை.

2

பாட வறியான் பலகலையுந் தானறியான்
தேட வறியான் சிவயோகன்—நாடறியப் . .
பிச்சைச்சோ றுண்டு பிறவிப் பிணிதீர்ந்தான்
அச்சமிவற் கில்லை யறி.

3

இச்சையில் லோரே யிடும்பைக் கிடும்பையை
நிச்சய மாய்ப்படுப்பர் நீயறியாய்—அச்சமற்று
வாழ்சிவ யோகனைமுன் வந்துவலிந் தாண்டுகொண்டான்
கேள்கிளைகள் நீங்கக் கிளர்ந்து.

4

எழுவாய் பயனிலைகள் இல்லாமற் பாடித்
தொழுவான் சிவயோகன் சொல்லின்—அழுவான்
விழுவான் விதிர்விதிர்ப்பான் ஆரறிவார் என்று
தழுவுவான் தன்னையுன்னித் தான்.

5

பத்தரேயாவார் பணி

குறள் வெண்பா

- ஒருபொல்லாப் பும்மில்லை என்றே யுரைத்தான்
திருவாளன் செல்லப்பன் தேர். 1
- முழுவதும் உண்மை எனமொழிந்தான் முன்னாள்
வழுவில்செல் லப்பன் மதி. 2
- நாமறி யோமென்னும் நல்வாக்கு நல்கினான்
சேமநிதி செல்லப்பன் தேர். 3
- ஆரறிவா ரென்ன வுரைத்தவென் னுசானும்
பாரறியாச் செல்லப்பன் பார். 4
- அப்படியே யுள்ளதென் றேதிய நல்லாசான்
ஒப்பில்லாச் செல்வன் உணர். 5
- ஒருமொழி யாலே யுணர்தற்கு வைத்தான்
கருவழியை மீறினான் காண். 6
- காணுகின்ற கண்ணி ற்கலந்துள்ள நல்லாசான்
பேணு மவர்க்குப் பிதா. 7
- நற்சிந்தை யென்னும் நறுமலர்சேர் நன்மரமே
கற்பக தாருவெனக் காண். 8
- உண்ணவே யுண்ணத் தெவிட்டாத நல்லுணவு
அண்ணல்செல் லப்பன் அறி. 9
- விண்ணவர் தாமும் அறியாத வேதியன்
நன்னலநல் லூரான் நவில். 10
- பத்துப்பாட் டாமிவற்றைக் கேட்போர் படிப்போர்கள்
பத்தரே யாவார் பணி. 11

ஆரறிவார் என்றப்பன் சொல்வான்

“ தீராத வினையாட்டுப்பிள்ளை—கண்ணன் ” என்ற மெட்டு

- ஆரறிவார் என்றப்பன் சொல்வான்—தன்னை
அணைந்துவந்த பேர்களையே ஆதரித்துக் கொள்வான். 1
- பாரறியார் இவருடைய தன்மை—பலர்
பைத்திய காரன்என்று பரிகாசம் செய்வார். 2
- தேரடியில் எந்நாளும் இருப்பான்—ஆசான்
தெருவாலே வருவாரைப் போவாரை வைவான். 3
- ஆரடா நீயென்றே அதட்டி—ஆசான்
அன்பிலான் போலவே துன்புறுத்தி நிற்பான். 4
- அப்படியே உள்ளதெனச் சொல்லி—ஆசான்
அந்தரங்க மாகவே பேசிக்கொண்டிருப்பான். 5
- எப்படி இவன்தன்மை என்று—எவரும்
எண்ண முடியாமல் சும்மா இருப்பான். 6
- பாவலர் நாவலர்கள் தாமும்—ஆசான்
பரிபாஷை அறியாமல் பதறியே போவார். 7
- மூவர்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்த—நல்ல
மூர்த்தம் இதுவென்று முகமலர்ந்து நிற்பார். 8

நம்மிட மெல்லா நலனு முண்டு

கலிவிருத்தம்

நம்மிட மெல்லா நலனு முண்டு
 நம்மிட மெல்லா உலகமு முண்டு
 நம்மிட மெல்லாக் கலகமு முண்டு
 நம்மிட மெம்மைக் காண்பது தொண்டு. 1

நம்மிடம் என்றும் கடவுள் உண்டு
 நம்மிடம் நன்மை தீமை உண்டு
 நம்மிடம் பிறப்பும் இறப்பும் உண்டு
 நம்மிடம் நரக மோட்சமும் உண்டு. 2

தன்னைத் தன்னால் அறிவார் சான்றோர்
 தன்னைத் தன்னால் பணிவார் சான்றோர்
 தன்னைத் தன்னால் பிறிவார் சான்றோர்
 தன்னைத் தன்னால் தேடுவர் சான்றோர். 3

கண்ணைக் கண்ணால் பார்ப்பார் சான்றோர்
 பண்ணைப் பாடிப் பணிவார் சான்றோர்
 விண்ணை நோக்கி விழிப்பார் சான்றோர்
 மண்ணைக் கிண்டி வாழ்வார் சான்றோர். 4

கூவு குயில்

- கூவுகுயி லேபறந்து கூவு குயிலே
கும்பிடுவார் மனத்தாணைக் கூவு குயிலே. 1
- நீம்பிக்கை யாய்ப்பறந்து கூவு குயிலே
நாங்கள்சிவ மென்றுசொல்லிக் கூவுகுயிலே. 2
- ஆதியந்தம் இல்லையென்று கூவு குயிலே
அளந்தறிய ஒண்ணுதென்று கூவு குயிலே. 3
- நீதி நெறியைச் சென்று கூவுகுயிலே
நித்தியன்நாம் என்றுசொல்லிக் கூவுகுயிலே. 4
- ஊரும் பேரும் இல்லையென்று கூவுகுயிலே
ஒருபொல்லாப்பு மில்லையென்று கூவு குயிலே. 5
- ஆரும் அறியார் என்று கூவுகுயிலே
அகம் புறமும் இல்லைஎன்று கூவுகுயிலே. 6
- ஐம்பூதம்நா மல்ல வென்று கூவுகுயிலே
ஐம்பொறிநா மல்ல வென்று கூவுகுயிலே. 7
- ஆன்மாவே நாமென்று கூவு குயிலே
அங்குமிங் கும்பறந்து கூவுகுயிலே. 8
- மாண்புட னேபறந்து கூவு குயிலே
மரணம்பிறப் பில்லை யென்று கூவுகுயிலே. 9
- நாமேநா மென்று சொல்லிக் கூவுகுயிலே
நமக்குக்குறை வில்லை யென்று கூவுகுயிலே. 10
- போமேபோம் வினையென்று கூவு குயிலே
புண்ணியம்போல் பாவ மென்று கூவுகுயிலே. 11
- நல்லூரான் வீதியிற்போய்க் கூவு குயிலே
நல்ல தொண்டர் நாமென்று கூவுகுயிலே. 12

ஆண்டவன் திருவடி

இராகம்—தன்னியாசி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

ஆண்டவன் திருவடி வேண்டிக்கொண் டால் என்றும்
ஆறுதல் உண்டாகும்.

அநுபல்லவி

காண்பதெல் லநம்நிலை அன்றெனக் காட்டும் *
காயத்தை வெல்லும் உபாயத்தை ஊட்டும்.
(ஆண்டவன்)

சரணம்

பஞ்சப் புலன்வழி போமன்த் தினைவெல்லும்
பஞ்சாட் சரத்தை அனுதினம் சொல்லும்
கொஞ்சம்கொஞ்ச மாகச் சினத்தினைக் கொல்லும்
குற்றம் யாவையும் குணமாகக் கொள்ளும்.
(ஆண்டவன்)

பொண்ணாசை மண்ணாசை பெண்ணாசை போக்கும்
போக்கு வரவற்ற பொன்னடி நோக்கும்
எந்நாளும் சும்மா இருப்பதைக் காக்கும்
ஏழைகள் பேரில் இரக்கத்தை ஆக்கும். (ஆண்டவன்)

வெட்ட வெளியிலே நின்றிடர் தீர்க்கும்
வேதாந்த சித்தாந்தம் ஒன்றென்று நோக்கும்
கட்டுப் படாத மனத்தினைக் கட்டும்
கங்குல் பகல்அற்ற காட்சிஉண் டாக்கும். (ஆண்டவன்)

சுவாமி யோகநாதன் சொல்லிய பாட்டு
சந்தர மான வழிதனைக் காட்டும்
ஆவி யுள்ளளவும் அமுதத்தை யூட்டும்
அகம் பிரமாஸ்மி எனமுடி சூட்டும். (ஆண்டவன்)

வீரம்

கலிவிருத்தம்

சிவத்தைக் கண்டிடர் தீர்வது வீரமே
பவத்தை நீக்கிப் பணிவது வீரமே
தவத்தைச் செய்து சலிப்பறல் வீரமே
உவத்தல் காய்தல் ஒறுத்திடல் வீரமே.

1

பொறுமை யைப்புறங் காப்பது வீரமே
வறுமை வந்தால் மகிழ்வது வீரமே
சிறுமை நீக்கிச் சிறந்திடல் வீரமே
மறுமை இன்பத்தை நாடுதல் வீரமே.

2

ஐம்பொ றியை யடக்கிடல் வீரமே
வேம்ப கையை விடுவது வீரமே
நம்பன் பாதத்தை நண்ணுதல் வீரமே
தம்மைத் தம்மால் அறிவது வீரமே.

3

கண்ணைப் போலறங் காப்பது வீரமே
மண்ணைப் பெண்ணை மறப்பது வீரமே
விண்ணைப் போல விளங்குதல் வீரமே
எண்ணம் யாவும் இறப்பது வீரமே.

4

ஓதி யோதி யுணர்வது வீரமே
சாதி பேதந் தவிர்வது வீரமே
நீதி நூல்வழி நிற்பது வீரமே
ஆதி பாதம் அணைவது வீரமே.

5

பரமனை எங்கும் புார்

பார்பார் பரமனை எங்கும்
பதையாதேசுகம் இதயத்தில் தங்கும்
ஆர்தான் உனக்குநிகர் ஆவார்
ஐயப்படாதேதெய்வம் உன்னிடம் உண்டு. 1

ஒருபொல்லாப்பு மில்லையென்ற வாக்கு
உணர்ந்துணர்ந் தின்பத்தில் தேக்கு
கருமத்தில் கையைநீ வைத்துக்
கடமையைப் பயமின்றி ஆக்கு. 2

உண்மை முழுதுமென்று சாற்று
உனக்கொரு குறைவில்லை ஏற்று
கண்ணை இமைகாக்கு மதுபோல்
காப்பதுவேஉன் கடமை இனிமேல். 3

வீம்பிடும்பை ஆங்காரம் விட்டு
வேதாந்த நெறியினைக் கட்டு
ஓம்சிவாயநம என்று செபிப்பாய்
உள்ளத்திற் கள்ளத்தை அவிப்பாய். 4

நல்லூரான் திருவடியைப் பாடு
நாமேநாம் என்றுசொல்லி நாடு
கல்லும் கரையக்கவி சொல்லு
காமக் குரோதத்தை வெல்லு. 5

.நித்தியம் நாம்

நித்தியம் நாம் என்று சொன்னால் நினைக்கிறோமில்லை
நீநான் அவன் என்று சண்டைபோட்டுக் கொள்ளுகிறோம்
பத்தி செய்துவாழ வழிதேடுகிறோமில்லை
பத்தரினத்தோடு நாம் கூடுகிறோமில்லை. 1

எத்திசைக்கும் ஈசன் என்று எண்ணுகிறோமில்லை
இரப்பவர்க்கு ஈயாமல் தேடுகிறோம் ஐயே
முத்திக்கு வழிதேட முயல்கிறோமில்லை
மூவாசையாலே மனம் கோணுகிறோம் ஐயே. 2

வித்தாரமாகக் கதைபேசிக் கொள்ளுவோம்
வீணருடன் கூடிவினை யாடுகிறோம்
சத்திசிவம் ஒன்றான தன்மையைக் காணோம்
சாதனையால் வேதனையைத் தீர்க்கிறோமில்லை. 3

குழந்தை அன்போடுநாம் கும்பிடமாட்டோம்
கூக்குரல் போட்டுநாம் கும்பிட்டுக் கொள்ளுவோம்
தளர்ந்துபோன அடியவரைத் தாங்குகிறோமில்லை
சற்குரு பாதத்தை வணங்குகிறோமில்லை. 4

மதிக்குமதி கொடுப்பவனை மதிக்கிறோமில்லை
மண்ணாசை பெண்ணாசையால் மாய்கிறோமையே
விதியினை வெல்லவழி காண்கிறோமில்லை
விதிவிதி யென்றுசொல்லி விளங்குகிறோமையே. 5

கண்ணுக்குக் கண்ணைநாம் காண்கிறோமில்லை
காதுக்குக் காதுதனைக் கருதுகிறோமில்லை
உன்னைப்போல் உலகத்தில் விளங்குகிறோம் இல்லை
வேதாந்த சித்தாந்தம் படிக்கிறோமில்லை. 6

அலங்காரமாக ஆடை அணிந்து கொள்ளுவோம்
அங்கும் இங்கும் நாம்திரிந்து அலைகிறோம்
கலங்காத நன்னெறியிற் செல்கிறோமில்லை
கந்தா முருகா என்று கத்திக்கொள்ளுவோம். 7

ஒன்றெனக் கும்பிடுவாய்

இராகம்—கமாஸ். தாளம்—ஆதி

பல்லவி

ஒன்றெனக் கும்பிடுவாய் மனமே இந்த
உலகுயிர் பரமென ஒளிரும் மெய்ப்பொருளை
—ஒன்றெனக் கும்பிடுவாய்.

அநுபல்லவி

உண்டில்லை என்றெவரும் ஒதமுடி யாததாய்
பண்டும் இன்றும் என்றும் அப்படி உள்ளதாய்
—ஒன்றெனக் கும்பிடுவாய்.

சரணம்

நன்றுக்கும் தீதுக்கும் நடுவாய் உள்ளதாய்
ஞான யோக தியானத்தில் வருவதாய்
கன்றிய காமனைக் கண்ணால் எரித்ததாய்
கால காலனைக் காலால் உதைத்ததாய்
—ஒன்றெனக் கும்பிடுவாய்.

பிராணயாமம்

இராகம்—மாண்டு.

ஏகதாளம்

இடைபிங் கலைஎன்னும்
 இருவாசல் அடைத்துவிட்டுக்
 கடையிற் சமுமுனையைக் கபாலம்திறந்து கொண்டு—
 தங்கமே
 காசிதேசம் போவோம் வாராய்.

1

நாசி நுனியிலே
 நாட்டத்தை வைத்துவிட்டு
 வாசிக் குதிரையேறித்—தங்கமே
 மாறிமாறிச் சிமிட்டாக் கொடு.

2

ஆசுகவி மதுர்க்கவி
 அழகான சித்ரகவி
 பேசந்திறம் உண்டாகும்—தங்கமே
 பிராண யாமம் செய்திடடி.

3

எட்டுத்தரம் உஸ்வாசித்து
 எண்ணெட்டுத் தரம் நிறுத்தி
 எண்ணிரண்டு நிஸ்வாசம் செய்—தங்கமே
 இஃதோர்வகைப் பிராணயாமம்.

4

பாலும் பழமும் தின்று
 பகல்நித் திரையைத் தள்ளு
 பாலனைப்போல் தேசுண்டாகும்—தங்கமே
 பரமனைப் பத்தி செய்வாய்.

5

இரவு பகலில்லாத
 ஏகாந்த வீட்டினிலே
 பரவிப் பணிந்திடெடி—தங்கமே
 பாடும் விண்ணும் உன்கைவசம்.

6

பன்னிரண்டு காற்புரவி
பக்குவமாய் நீயேறி
உன்னிரண்டு காற்கீழே—தங்கமே
உறுதியாய் அடக்கிவிடு.

7

ஆறு படிதாண்டு
அப்பாலே வெள்ளிப்படி
அதுவும்நீ தாண்டிவிட்டால்—தங்கமே
ஆருனக்கு நிகராவார்.

8

ஐவருமுன் ஏவல்செய்வார்
தெய்வமுன்னை விரும்பிவிடும்
கைவல்ய முத்தியெடி—தங்கமே
கண்ணைத் திறந்து விடு.

9

கூறும்நாவே முதலாகக்
கூறுங் கரணமெல்லாம்
கோமானுக் கொப்புக்கொடு—தங்கமே
குறைவொன்றும் வாராதடி.

10

சீமானைப் போலிருந்து
செகத்தினிலே வாழ்ந்திடலாம்
ஓம்ஆம்நா மென்றுசொல்லி—தங்கமே
உருவேற்றி நின்றிடெடி.

11

உருவேற வேசெபித்து
ஓங்காரக் கம்பத்திலே
திருவேற நின்றிடெடி—தங்கமே
சீவன் சிவன் ஆச்சுதடி.

12

ஆச்சுதென்று நீசொல்லி
அசட்டை செய்யாதேயெடி
போச்சுதெடி யோகசித்தி—தங்கமே
பூசை செய்ய மறவாதே.

13

மறந்தாலும் பிறந்தாலும்
மாண்டாலும் இருந்தாலும்
மறவாத தெய்வமெடி—தங்கமே
மற்றொன்றுமஞ் சாதேயெடி. 14

நாமுமே நாமாகத்
நமக்குள்ளும் நாமாகத்
தாமுமே தாமாகத்—தங்கமே
தனித்திருந்து பார்த்திடெடி. 15

தேவர்கடம் இருப்பிடமும்
திக்குத் திகாந்தமெலாம்
இச்சபையில் உள்ளதெடி—தங்கமே
இருந்தினைப் பாறிடெடி. 16

ஒன்றா யிரண்டாகி
ஒருமூன்றாய் நான்கைந்தாய்
நின்ற பராபரத்தைத்—தங்கமே
நீயென்று உணர்ந்திடெடி. 17

கண்டுசர்க் கரைதேனும்
கனிரசமும் சேர்த்தொன்றாய்
நின்றசுவை தெவிட்டுமெடி—தங்கமே
நிறைந்தசிவந் தெவிட்டாதெடி. 18

மண்டலங்கள் மூன்றினிலும்
மருவிநின்ற மெய்ப்பொருளைக்
கண்டவர்கள் சொல்லாரெடி—தங்கமே
காட்சி யெல்லாம் கடந்ததெடி. 19

ஆறத்து வாக்களுக்கும்
அப்பாலாய் இப்பாலாய்
மாறாமல் இருக்குதெடி—தங்கமே
மதிரவியை ஒன்றுக்கெடி. 20

முழுதுமுண்மை ஆச்சுதெடி
 மூச்சுப் பேச்சு போச்சுதெடி
 பழுதின்றி வாய்ச்சுதெடி—தங்கமே
 பாராமற் பார்த்திடெடி.

21

ஐம்பூதம் நீயல்லை
 ஐம்பொறியும் நீயல்லை
 ஐம்புலனும் நீயல்லை—தங்கமே
 ஆன்மா நீ அறிந்திடெடி.

22

என்னையுடை யானவன்
 தன்னையுடை யானடியேன்
 பின்னைப் பிறப்பிறப்பும்—தங்கமே
 பேய்த்தேர்களு அன்றோடி.

23

முன்னை வினைவந்து
 மூண்டுதே என்பார்கள்
 தன்னை அறியாதார்—தங்கமே
 சஞ்சலத்தை நீக்கிவிடு.

24

சஞ்சலத்தை நீக்கிவிடு
 தாமரைத்தாட் கபயம்புகு
 நெஞ்சில்வஞ்சம் வையாதே—தங்கமே
 நித்தியமுன் வீடாமறி.

25

பொன்னின் குடத்துக்கெவர்
 பொட்டிடட்டுப் பார்த்திடுவர்
 உன்னை மறவாதே—தங்கமே
 ஊரூராய்த் திரியாதே.

26

ஊருமிலான் பேருமிலான்
 உடன்பிறந்தார் சுற்றமிலான்
 ஆருமி லான் அவனைத்—தங்கமே
 ஆர்தான் அறிவாரெடி.

27

விண்ணும் மண்ணும் தண்ணீரும்
 விளங்கொளியும் மாருதமும்
 கண்ணுதலின் வடிவமெடி—தங்கமே
 சூண்பாரார் காட்டாவிட்டால்.

28

மலர் 18 : இதழ் 11, 12—1954

.. 19 : .. 2, 3, 4, 8, 12—1955

வாழ்க சிவனடி

வாழ்க சிவனடி வாழ்க சிவனடி வாழ்க சிவதொண்டன்..	1
பல்வினை பேர்க்கி நல்லருள் ஆக்கிப் பல்குக சிவதொண்டன்.	2
பாழ்செயும் மாயா காரியம் அகலப் பணிசெய் சிவதொண்டன்.	3
பக்தர்கள் எல்லாம் பாட ஆடப் பரவும் சிவதொண்டன்.	4
ஊழ்வினை போக உள்ளொளி ஓங்க உயர்க சிவதொண்டன்.	5
உண்மை முழுதும் என்றுரை செய்யும் ஒருவன் கழல் வாழ்க.	6

மலர் 19 : இதழ் 1—1955

உறுதி மொழியிதனை அறிவீரே

- சிவதொண்டன் நிலையத்திற் சேரீர்
 தியானஞ் செய்துகடைத் தேறீர்
 மவுனமா யிருந்தினைப் பாறீர்
 மந்திர மதுவெனக் கூறீர். 1
- அவனிவ னாரென அறியீரோ
 ஆன்மா நித்தியம் தெரியீரோ
 உவமை கடந்தவின்பம் உள்ளீரோ
 உண்மை முழுதுமெனக் கொள்ளீரோ. 2
- ஐம்பொறி வழியினிற் செல்வீரே
 ஐம்புலன் தன்னை வெல்வீரே
 வெம்பகை தன்னை விடுவீரே
 வேதாந்த சித்தாந்தந் தொடுவீரே. 3
- ஒருபொல்லாப்பு மில்லை யுணர்வீரே
 ஓம்சி வாயநம தொழுவீரே
 உருகியருகி இன்பம் பெறுவீரே
 உறுதி மொழியிதனை அறிவீரே. 4

மலர் 19 : இதழ் 5—1955

குரு மருந்து

- அரும ருந்தொரு குரும ருந்து
 அடியார் கண்டு களிக்கும் மருந்து. (அரு)
- இருவி னையைப் போக்கும் மருந்து
 இன்ப நிலையில் நிறுத்தும் மருந்து. (அரு)
- ஒருபொல் லாப்புமில்லை என்ற மருந்து
 இம்மைம றுமைக்கும் ஏற்ற மருந்து. (அரு)
- திருவார் நல்லூரில் வாழும் மருந்து
 தேவாதி தேவரும் காண மருந்து. (அரு)

மலர் 19 : இதழ் 6—1955

ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலான்

நேரிசை வெண்பா

ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலான் நல்லூரிற்
குருவாக வந்து குறைதீர்த்தான்—வருவாரை
வையாமல் வைது வரந்தருவான் நாமெல்லாம்
உய்யாமல் உய்வோம் உவந்து. 1

சிவமேநா மாமென்று சிந்திக்கச் சீரார்
சிவமேநா மென்று தெளிவோம்—அவமே
மனமே யுடன்போகும் மற்றுமோர் தெய்வம்
கனவிலும் எண்ணாது காண். 2

செல்வன்

ஒரு
பொல்லாப்பு மில்லையென்று சொல்வான்—செல்வன்
உல்லாச மாகவே நல்லூரிற் செல்வான். 1

குருசீடம் முறையொன்றுங் கொள்ளான்—செல்வன்
குணதீத நெருவரையும் கும்பிட்டு நில்லான். 2

அருவென்றும் உருவென்றும் சொல்லான்—செல்வன்
ஆரறி வாரென் றதட்டியே வெல்வான். 3

வருவாரைப் போவாரைத் தெருவில்—செல்வன்
வைவான் சிரிப்பான் மசிழ்ச்சி தருவான். 4

மருமத்தில் மருமமா யிருப்பான்—செல்வன்
மாதவ ரும்மறி யாதம கத்தான். 5

ஓடிவாடா தொண்டா

- ஓடிவாடா தொண்டா ஓடிவாடா
ஒருபொல்லாப்பு மில்லையென்று ஓடிவாடா. 1
- தேடிவாடா தொண்டா தேடிவாடா
சிவனடியார் மனங்களிக்கத் தேடிவாடா. 2
- பாடிவாடா தொண்டா பாடிவாடா
பரமபதி ஒன்றென்று பாடிவாடா. 3
- நாடிவாடா தொண்டா நாடிவாடா
நாங்கள்சிவ மென்றுசொல்லி நாடிவாடா. 4
- கூடிவாடா தொண்டா கூடிவாடா
குழங்கைக னோடுசேர்ந்து கூடிவாடா. 5
- சூடிவாடா தொண்டா சூடிவாடா
தூயநீறு சூடிக்கொண்டு ஓடிவாடா. 6
- ஆடிவாடா தொண்டா ஆடிவாடா
அஞ்செழுத்தை நாவிற்கொண்டு ஆடிவாடா. 7

மலர் 19: இதழ் 9—1955

மருந்து கண்டேனே

மருந்து கண்டேனே நல்லூரில் நான்—மருந்து
கண்டேனே.

மருந்துகண்டேன் மாறாப் பிறவியை நீக்கும்
மாறாத நோயைத் தீர்த்துடல் காக்கும்—மருந்து
கண்டேனே. 1

அருந்த வர்தம் மோடுற வாக்கும்
ஆமில்லை யென்று சொல்லாமற் காக்கும்—மருந்து
கண்டேனே. 2

திருந்து மடியவ ரோடுற வாக்கும்
 சீவன் சிவனென ஆனந்தம் தேக்கும்—மருந்து
 கண்டேனே. 3

குருந்த மரத்தடியில் குருவாக வந்து
 சும்பிட்ட மாணிக்கற்குத் தீட்சைவைத் தாண்ட—மருந்து
 கண்டேனே. 4

அப்பர்க்குச் சமணர்செய் ஆபத்துத் தீர்த்து
 அப்பூதி யடிகள்தம் பிள்ளைக்குயிர் கொடுத்த—மருந்து
 கண்டேனே. 5

மார்க்கண்டற் காக மறலியை உதைத்து
 மாயா மருந்தை அவன்தனக் கீந்த—மருந்து கண்
 டேனே. 6

வேறு

பார்க்குமிட மெங்கும்சிவ தொண்டராய்ப் பார்க்கவொரு
 வார்த்தை சொல்லவந்த மகத்தே சிவதொண்டா. 7

ஆர்க்குங் கடல்குழந்த அகிலமெலாம் தொண்டரெனக்
 காக்கும் கருணைக் கடலே சிவதொண்டா. 8

மூர்க்க குணமில்லை முழுதும்சிவ தொண்டரெனப்
 பார்க்கும் அறிவுதந்த அன்பே சிவதொண்டா. 9

கும்பிடவா என்மனமே

- ஒருபொல்லாப்பு மில்லையென்றென் உள்ளங்குளிர
வைத்த
குருநாதன் திருவடியைக் கும்பிடவா என்மனமே. 1
- உண்மை முழுதுமென உறுதி எனக்களித்த
அண்ணலை நான்வணங்க அதிவிரைவாய் வாமனமே. 2
- நாமறியோ மென்று நல்லூரிற் சொன்னவனைச்
சேம முடன்காணச் சீக்கிரம்வா என்மனமே. 3
- அப்படியே உள்ளதென அடிக்கடியே சொல்லும்செல்
லப்பனை யான்காண அதிவிரைவாய் வாமனமே. 4
- ஆரறிவா ரென்றென் அகங்களிக்கத் தேரடியிற்
பாரறியச் சொன்னவனைப் பாடவா என்மனமே. 5
- தவராச சிங்கத்தைச் சற்குருவை நல்லூரில்
எவருமறி யாதவனை ஏத்தவா என்மனமே. 6
- கந்தைத் துணியணிந்து காமங் குரோதமற்ற
எந்தை தனைக்காண இசைந்துவா என்மனமே. 7
- மந்திர தந்திரமும் மானாபி மானமில்லாச்
சுந்தரனைக் காணத் தொடர்ந்துவா என்மனமே. 8
- பிச்சைக்கே இச்சித்துப் பித்தனைப் போல்திரிந்த
அச்சமில்லா ஆசானை அன்புசெய்ய வாமனமே. 9
- ஆரூறு தத்துவத்துக் கப்பாலே உள்ளவனை
மாறாக் கருணையனை மருவவா என்மனமே. 10

ஆசான் அருளால்

கலிவிருத்தம்

ஆசான் அருளால் அகந்தை அழிந்தது
 ஆசான் அருளால் அகம் குளிர்ந்தது
 ஆசான் அருளால் அன்பு வளர்ந்தது
 ஆசான் அருளால் ஆசானைக் கண்டிலன். 1

அளந்தேன் அருளால் பூதங்கள் ஐந்தும்
 அளந்தேன் அருளால் ஐம்பொறி ஐந்தும்
 அளந்தேன் அருளால் ஐம்புலன் ஐந்தும்
 அளந்தேன் அருளால் ஆன்மாவை அறிந்தேன். 2

சிவதொண்டு செய்தல் செகத்தில் சரியை
 சிவதொண்டு செய்தல் செகத்தில் கிரியை
 சிவதொண்டு செய்தல் செகத்தில் யோகம்
 சிவதொண்டு செய்தல் சிவஞானம் ஆமே. 3

ஆவதும் இல்லை அழிவதும் இல்லை
 போவதும் இல்லை புகுவதும் இல்லை
 தேவரும் இல்லை திசைகளும் இல்லை
 யாவரும் இல்லை யார்தான் அறிவார். 4

அயல்அறி யாத ஆனந்தம் பெற்றேன்
 மயல்அறி யாத மௌனத்தில் உற்றேன்
 செயல்அறி யாத சிவத்தினைக் கற்றேன்
 இயமநி யமாதி யாவையு மற்றேன். 5

ஆணில் பெண்ணும் பெண்ணில் ஆணும்
 தூணில் தூரும்பும் தூரும்பில் தூணும்
 காணும் கண்ணும் காணாத கண்ணும்
 பேணும் அடியார் பிறப்பற் றூரே. 6

பூவும் மணமும் போலப் பொலியும்
நாவும் சுவையும் போலத் தெளியும்
தேவுக் கடியார் செய்யுந் தொழிலும்
நாவுக் கெளிதோ நாமறி வோமோ.

7

ஒன்றும் இரண்டும் மூன்றும் ஐந்தும்
நன்றும் தீதும் நாளும் கோளும்
ஒன்றில் ஒன்றி இருக்கும் உபாயம்
கண்டு கொண்டவர் கலங்காச் சித்தரே.

8

திங்களுங் கங்கையுஞ் சீறும் பாம்பும்
மங்கையும் மானும் மழுவுஞ் சூலமும்
அங்கியும் உடுக்கையும் அரக்கனும் பொலியும்
சிங்கார்ங் கண்டார் சீவன் முத்தரே.

9

அகரத்தில் உகரமும் மகரமும் சேர்த்து
சிகரமும் வகரமும் யகரமும் செபித்தாற்
பகரவொண் னாத பாதம் அணிந்து
தகரா காயத்தில் தனித்து வாழலாம்.

10

அகலிடத் தாசான் அருளால் அடியேன்
புகலும் பத்தும் போற்றி ஏத்துவார்
இயல்சேர் இருவினை இடுக்கண் நீக்கிப்
பகல்இர வில்லாப் பதவி யடைவரே.

11

காயமொரு சித்திரக் கோயில்

காயமொரு சித்திரக் கோயில்—அது
கண்ணுதல்பெண் உமைவாழ் கோயில்
மாய மெனமதி யாதே—அடடா
மகத்துவஞ்சொல்ல மதிபோ தாதே
தூய குருஅரு ளாலே—நானும்
சொல்லுவேன் கேள்மருள் போமே
மாயன் அயன்மக பதியும்—அடடா
மற்றுமுள்ள தேவர்களும் அரக்கர்களும்
தேயுவுடன் வாய் வப்பு—மண்விண்
சேர்ந்திருக்கும் சித்திரக் கோயில்
ஆதித்தனும் சந்திரனும் இங்கே—இன்னும்
அளவற்ற அண்டங்களும் இங்கே
வேதியரும் சூத்திரரும் இங்கே—விளங்கும்
வேதமும் சூத்திரமும் இங்கே. (காயமொரு)

மலர் 20 : இதழ் 2—1956

நல்லூராசான்

கலிவிருத்தம்

- உலகமும் உயிரும் உம்பர் பிரானும்
கலகஞ் செய்யும் நடனங் கண்டால்
உலகில் பிறந்திறந் துழலா ஒன்று
நலஞ்சேர் நல்லூராசான் நவின்ரூன். 1
- மலர்மிசை யோனும் மாலுங் காண
அலகிலா ஆட லுடைய அப்பன்
மலர்தலை உலகத்து மானுடன் போல
நலமிகு நல்லூரில் நாடி ஆட் கொண்டான். 2
- குலநலம் பாராக் கொள்கை யுடையான்
சலன மில்லாத் தத்துவா தீதன்
பலரும் பைத்திய காரனென் றேச
நலமிகு நல்லையில் நாடக மளித்தான். 3

கற்றவர் விழுங்குங் கருணை யாளன்
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மாமலை
சிற்றறி வுடையார் தேரூச் செல்வன்
நற்றவர் வணங்கும் நல்லூ ரானே. 4

விருப்பு வெறுப்பை வேரறப் பறித்தோன்
திருவடி மறவாச் சீருடை யாளன்
ஒருபொல் லாப்பு மில்லையென் றுரைத்தோன்
குருவடி வாகக் கோலங்கொண் டானே. 5

உண்மை முழுதுமென் றோயா துரைப்பவன்
நன்மை தீமையைக் கடந்த நாதன்
என்னையுந் தன்னையு மொன்றாய்க் காண்பவன்
சென்னியில் சேவடி சூட்டினன் அன்பால் 6

ஆரறி வாரென அடிக்கடி ஓதும்
பேரறி வாளன் பேர்செல் லப்பன்
பாரறி யாத பயித்திய காரன்
தேரடிப் படியில் தினமு மிருப்பான். 7

கார்நிற வண்ணன் கைதலை யணையாய்ப்
பார்மிசை உறங்கும் பண்பை யுடையான்
நீர்வளம் நிலவளங் குறையா நல்லூர்
சீர்பெற வாழ்ந்த தேசிக மூர்த்தி. 8

நாமறி யோமெனும் நல்ல மந்திரம்
சேமமுண் டாகச் செப்புந் திறத்தோன்
காமங் குரோத மோகங் கழிந்தவன்
நாமமோ செல்லப்பன் நல்லூ ரானே. 9

எப்பவோ முடிந்ததென் றெடுத்தெடுத்த துரைக்கும்
ஒப்பிலா மாமணி உன்மத்த னெவரும்
இப்படி யென்று இயம்பவொண் னாதவன்
எப்போதும் முருகன்சந் நிதியில் வாழ்பவன். 10

பாவலர் நாவலர் பணியும்நல் லூரில்
 சாவதும் பிறப்பதுந் தவிர்த்தெனை யாண்ட
 காவலன் நல்லூர்க் கந்தன் பதியில்
 சேவகஞ் செய்யுஞ் செல்லப்ப மூர்த்திகாண். 11

மலர் 20 : இதழ் 5—1956

ஊ தூ து சங்கே

ஊ தூ து சங்கே ஊ தூ து
 ஒருபொல்லாப்பு மில்லையென் றூ தூ து
 கா து செவிடுபட ஊ தூ து
 கங்குல்பகல் காணாமல் ஊ தூ து. 1

நல்லூரான் திருமுன்பு நின்றூ து
 நாமேநா மென்றுசொல்லி ஊ தூ து
 எல்லாஞ்சிவன் செயலென் றூ தூ து
 ஏகமன தாய்நின் றூ தூ து. 2

அல்லும்ப கலும்அற ஊ தூ து
 ஆணவத்தை நீக்கிநின் றூ தூ து
 வெல்லும்பகை யொழிய ஊ தூ து
 வேறுபொருள் இல்லையென் றூ தூ து. 3

ஐம்பூதம் நாமலவென் றூ தூ து
 ஐம்பொறிநா மல்லவென் றூ தூ து
 ஐம்புலன்நா மல்லவென் றூ தூ து
 அந்தக்கரணம் நாமலவென் றூ தூ து. 4

ஆன்மாவே நாமென் றூ தூ து
 ஆசானைப் பணிந்துநின் றூ தூ து
 ஆரறிவா ரென்றுசொல்லி ஊ தூ து
 அன்பே சிவமென் றூ தூ து. 5

மலர் 20 : இதழ் 7—1956

உருக்கு மொரு மொழியால்

உருக்கு மொருமொழியால் உளங்கொள்ளை கொண்டு
கருக்குழியிற் சேராமற் காத்தான்—திருக்குழாம்
காலையும் மாலையும் கைதொழுது போற்றுநல்
வேலோன் பதியில் விரைந்து. 1

விரைமலரைத் தூவியே மெய்விதிர்த்துத் தொண்டர்
நிரையாய் நினைப்பறவே நின்று—கரையில்லா
ஆனந்தங் கொண்டே அவனேநான் என்றுநிதம்
ஞானத்தாற் சொன்னார் நயந்து. 2

நயப்பார் மிகவியப்பார் நாமறியோம் என்றே
பயப்பா டுடன்பாதம் வீழ்ந்து—சயபுத்தி
அற்றவராய்ச் சோர்வுமிக அப்பனே யென்றழுவார்
மற்றொன் றறியார் மனத்து. 3

மனத்துயரம் மாற்ற மருந்துண்டோ விங்கு
முனைத்துவருஞ் சூரர் முடியத்—தனித்தவேல்
உண்டே துணையென்றோர்ந் தும்பர்சிறை மீட்டவனைக்
கண்டே களிக்கக் கருது. 4

கருத்தி லிருக்கும் கதிர்காமத் தோனை
வருத்தமுற் றேன்தேடு கின்றாய்—திருத்தியுன்
சித்தமிசை நித்தம் திகழொளியைக் கண்டுருகி
முத்தனென வாழ முயல். 5

ஆனந்த நடனம்

பல்லவி

ஆனந்த நடனம் ஆடினான்
அல்லும் பகலும் நல்லூர் வீதியிற் செல்லப்பன்.
(ஆனந்த)

அநுபல்லவி

மோனந் திகமுஞ்சிவ யோகியர்தா மறியநர்
முழுவது முண்மையென முகமலர்ந் தோதுவான்.
(ஆனந்த)

சரணம்

ஈனந் தரும்பிறவி யெடுத்தெடுத்த துழலாமல்
என்னைவந் தாண்டுகொண்டான் இன்பத்தில் மாண்டு
கொண்டேன்
தானந் தவமிரண்டுஞ் சரியை கிரியைவிண்டும்
சதுர்வித வுபாயத்தாலே தானாக என்னைச் செய்தான்.
(ஆனந்த) 1

முன்னிலை யில்லையென்றும் முழுவது முண்மையென்றும்
மூடிய மாயவிருள் ஓட வருள்புரிந்தான்
அந்நிலையி லேயுட லாவியவன் வசமாச்சு
ஆகா அதையறிவார் ஆர்தானிவ் வையகத்தில்.
(ஆனந்த) 2

திருவுந்தியார்.

- அருவாகி நின்றவன் ஆசானாய் நல்லூரில்
திருவருள் செய்தானென் றுந்தீபற
சீவன் சிவனென் றுந்தீபற. 1
- ஆசைநி களத்தினை வேரொ டறுத்தவன்
பேசப் பெரியானென் றுந்தீபற
பிறப்பிறப் பில்லையென் றுந்தீபற. 2
- இல்லைஉண் டென்று இயம்பஒண் னாதவன்
நல்லூரில் வந்தானென் றுந்தீபற
நானே அவனென் றுந்தீபற. 3
- ஈர்த்தென்னை ஆண்டவன் எழிலாரும் நல்லூரிற்
காத்தெமை ஆண்டானென் றுந்தீபற
கருணைக் கடலென் றுந்தீபற. 4
- உளவறிந் தெல்லாம் உன்செயலென் பார்க்கு
அளவில்லா ஆனந்தம் தந்தானென் றுந்தீபற
ஆசை ஒழிந்ததென் றுந்தீபற. 5
- ஊரும் பேரும் இல்லான் உவந்தெனைத்
தானாய்வந் தாண்டானென் றுந்தீபற
சஞ்சலம் தீர்ந்ததென் றுந்தீபற. 6
- எல்லா உலகமு மான பரம்பொருள்
நல்லூரில் வந்தானென் றுந்தீபற
நாமறி யோமென்றான் உந்தீபற. 7
- ஏட்டி லெழுதிக் காட்டவொண் னாதவன்
நாட்டிற் குருவானான் உந்தீபற
நமக்குக்குறை வில்லையென் றுந்தீபற. 8
- ஐம்புல னைந்தையும் ஆட்கொள்ள வல்லவன்
அன்பன்நல் லூரானென் றுந்தீபற
ஐயமொன் றில்லையென் றுந்தீபற. 9

- ஒப்புயர் வற்றவன் எப்போது மினியவன்
அப்பன் நல் லூரானென் றுந்தீபற
ஆட்சேபம் இல்லையென் றுந்தீபற. 10
- ஐங்காரத்தின் உட்பொரு ளானவன்
ஆங்காரம் தீர்த்தானென் றுந்தீபற
அழிந்தது மாயைஎன் றுந்தீபற. 11
- ஔவிய நெஞ்சத்தால் அறியவொண் னாதவன்
செவ்வியஅருள் தந்தானென் றுந்தீபற
செல்லப்ப தேசிகனென் றுந்தீபற. 12

மலர் 20 : இதழ் 11—1956

வேண்டிப் பணிந்திடடி

- அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது எனும்பெரிய
சிவனடியார் தம்மைக் கண்டு—சின்னத்தங்கம்
சிவனென்று வணங்கிடடி. 1
- அங்கிங் கெனாதபடி ஆனந்தமாய்க் கூத்தாடும்
சங்கரனை நீ வணங்கி—சின்னத்தங்கம்
சந்தேகம் தீர்த்திடடி. 2
- அத்து விதப்பொருளை அறிவுக்கறி வானதொன்றைச்
சித்தத்தி லேநீ வைத்து—சின்னத்தங்கம்
சிந்தை தெளிந்திடடி. 3
- அருவாய் உருவாகி அம்பலத்தே கூத்தாடும்
குருபரனை நீ வாழ்த்தி—சின்னத்தங்கம்
கும்பிட்டுக்கொண் டாடிடுவாய். 4
- அகம்பிர மாஸ்மிஎன்னும் அரியதிரு மந்திரத்தை
அகத்திலே நீ செபித்து—சின்னத்தங்கம்
ஆறுதலாய் இருந்திடடி. 5

அந்தியும் சந்தியும்நீ ஆசானைச் சிந்தித்து
வந்தனைசெய் திருந்திடுவாய்—சின்னத்தங்கம்
மதியிரவி யுள்ளமட்டும்.

6

ஆவதும் இல்லையடி அழிவதும் இல்லையடி
தேவரும் இல்லையடி—சின்னத்தங்கம்
சிவனே முழுதும் உண்மை.

7

ஆசையை விட்டிடடி அதுவேசிவ பூசையடி
காசைக் கருத்தில்வைத்து—சின்னத்தங்கம்
கவலை நீ கொள்ளாதே.

8

ஆன்மாவுக் கயலில்லை அப்படியே உள்ளதடி
வீண்வாதம் விட்டிடடி—சின்னத்தங்கம்
வேண்டிப் பணிந்திடடி.

9

மலர் 20 : இதழ் 12—1956

சிவ சிவ

சிவ	சிவ	செல்வக்	கணபதி	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	செல்வவே	லாயுதன்	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	செல்வச்	சிவதொண்டன்	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	செல்வச்	சிவனடியார்	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	எம்முள்	திருவருள்	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	செல்வத்	திருமால்	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	அயன்முதல்	தேவர்கள்	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	ஐம்பெரும்	பூதங்கள்	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	சிவ சிவ	ஐம்பொறி	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	சிவ சிவ	ஐம்புலன்	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	சிவ தச	நாடிகள்	ஓம்	ஓம்
சிவ	சிவ	சற்குரு	நாதன்	ஓம்	ஓம்

மலர் 21 : இதழ் 1—1957

நல்ல மருந்து

இராகம்—மோகனம். தாளம்—ரூபகம்

(‘அருமருந்தொரு’ என்ற மெட்டு)

நல்ல மருந்தொரு குருமருந்தை நான்
நல்லூரிற் கண்டேனே.

(நல்ல)

எல்லையில் லாப்பிணி தீர்க்கு மருந்து
இம்மை மறுமைக்கு மேற்ற மருந்து
இல்லை யெனாது கொடுக்கும் மருந்து
ஏழை யடியார்க் கிரங்கு மருந்து.

(நல்ல)

வல்லவன் செல்லப்பன் தந்த மருந்து
வாழ்த்தும் கணபதிக்கு வந்த மருந்து
புல்லர்கள் கண்டும் புசியா மருந்து
புண்ணியன் யோகன் புசிக்கு மருந்து.

(நல்ல)

மலர் 21 : இதழ் 2—1957

தாலாட்டு

அன்னைபிதாக் குருவாகி அடியேனை ஆட்கொண்ட
தன்னிகரில் லாதசற் குருவேநீ கண்வளராய். 1

என்னையினிப் பிறவாமல் ஈடேற்றி வைத்தவனே
உண்மை முழுதுமென்ற உத்தமனே கண்வளராய். 2

நாமறியோ மென்று நல்லூரிற் சொன்னவனே
சேமமுட நென்னகத்தில் சீமானே கண்வளராய். 3

அப்படியே உள்ளதென அடிக்கடியே சொல்லியென்னை
இப்படியில் வாழவைத்த எந்தையே கண்வளராய். 4

காணும் கண்ணிற் கலந்தவனே கார்வண்ணை
நானும்நீயு மென்றுரைக்க நாணுவேன் கண்வளராய். 5

சீராரும் நல்லூரில் தேரடியி லேயிருந்து
ஆரறிவா ரென்றுசொன்ன அப்பனே கண்வளராய். 6

எப்பவோ முடிந்ததென எனக்குபதே சம்செய்த
ஒப்பிலா மாமணியே உறவோனே கண்வளராய். 7

ஒருபிடி சோற்றுக்காய் ஊர்ஊராய் நானலையத்
திருவருள் தந்தவனே செல்லப்பனே கண்வளராய். 8

எட்டாத கொப்பில் இருக்குமுனை யாரறிவார்
மட்டில்லா மாமணியே மாதவனே கண்வளராய். 9

கண்ணே உறங்குறங்கு கார்வண்ணை நீயுறங்கு
எண்ணென் பிறதெய்வம்என் னிதயத்தே நீயுறங்கு. 10

மலர் 21 : இதழ் 3—1957

மறவாதே

மறவாதே யென்றென்றும் செல்வன் மலரடியை
பிறவாய்நீ யென்றும் பிரிந்து. 1

கன்னலுடன் செந்நெல் கலந்தோங்கும் நல்லூரில்
என்னைவந் தாண்டான் இனிது. 2

மண்ணாசை பெண்ணாசை மற்றுமுள ஆசையெலாம்
எண்ணாமல் செய்தான் இவன். 3

ஆசையென்னும் பேய்பிடித்த அடியேனை நல்லூரில்
நேசமுட னாண்டான் நினை. 4

நினைக்க நினைக்கஇன்பம் பெருகுமே நல்லூரைத்
தினைத்துணையும் மறவாமல் சேர். 5

சேர்ந்தவர்க்குத் துன்பமுண்டோ சீரான நல்லூரை
சாந்தனையும் மறவாதே தாழ். 6

சார்ந்தவர்க்குச் சாவா வரம்கொடுக்கும் நல்லூரை
வீழ்ந்தெழுந்து கும்பிடுவாய் விரைந்து. 7

மலர் 21 : இதழ் 4—1957

ஏற்குமோ

பல்லவி

ஏற்குமோ திருவருளுக் கேற்குமோ

அநுபல்லவி

என்னையும் உன்னையும் வேறாய்

எண்ணிப் பணிவதற்கு (ஏற்குமோ)

சரணம்

கண்ணே கண்ணின் மணியே கணியே கனிரசமே
எண்ணேன் பிறதெய்வம் எல்லாம் உனது செயல்

(ஏற்குமோ)

விண்ணாதி பூதமே வேதவே தாந்தமே

பெண்ணே ஆணே அலியே பேதமில்லாப் பெம்மானே

(ஏற்குமோ)

மலர் 21 : இதழ் 5—1957

ஆடு பாம்பே

ஆடு பாம்பே பணிந்தாடு பாம்பே

ஆன்மா நித்தியமென்று ஆடு பாம்பே

மாடுமக்கள் சுற்றமெல்லாம் மயக்க மென்றே
மாதவர்தம் இயக்கத்தை மகிழ்ந்து கொண்டே
தோடுடைய செவியனைத் தோத்திரம் செய்தே
சும்மாயிருந்து கண்ணைத் திறந்து கொண்டே

ஆடு பாம்பே. 1

வீடு நமக்கென்றும் சொந்த மென்றே

வீணைசைப் படுவதெல்லாம் பந்தம் என்றே

தேடும்பொரு ளெல்லாம்சிவ தொண்டுக் கென்றே

தேசமெங்கும் சென்றுண்மை பேசிக் கொண்டே

ஆடு பாம்பே. 2

பாடு படும்போதும் ஆதிபதம் நினைந்தே
 பாடிப் பாடித் திருவருளைப் புகழ்ந்துகொண்டே
 ஓடும் இருநிதியும் ஒன்றாகக் கண்டே
 உண்மை முழுதுமென மன்றாடிக் கொண்டே
 ஆடு பாம்பே. 3

மலர் 21 : இதழ் 6—1957

திருவருள் கைகூடுது

ராகம்—சாவேரி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

திருவ்ருள் கைகூடுது
 சிந்தை களிகூருது

(திருவருள்)

அநுபல்லவி

ஒருவரும் எதிரில்லாத
 உண்மை முதிருது.

(திருவருள்)

சரணம்

ஒன்றோ இரண்டோ வென்னும்
 சந்தேகம் தெளியுது
 ஒம்சிவாய நமவென்ன
 உள்ளம் குளிருது.

(திருவருள்)

அதிர வரும் நமனும்
 அஞ்சியே பணிசெய்யும்
 அஞ்சுவ தொன்று மில்லை
 அஞ்சுவ ருவதுமில்லை.

(திருவருள்)

மலர் 21 : இதழ் 7—1957

ஆன்மா நித்தியம்

ஐம்புலன் போம் ஆசை தனைத்தடுப்போம்
 ஆன்மா நித்தியம் என்று படிப்போம்
 வெம்பகையை வென்று வெற்றி எடுப்போம்
 வேறுபொருள் இல்லை என்றுதிடப் படுவோம்
 நம்பிக்கை யென்னும் கையைநாம் நீட்டுவோம்
 நாதாந்த நிலையில் நாம் முடி சூட்டுவோம்
 சும்மா இருக்கும் சுகத்தினைக் காட்டுவோம்
 சுருதி நிலையில்நிற்கும் சுகம்காட்டுவோம்
 இம்மை மறுமை தனைஇங்கு காட்டுவோம்
 ஏகாந்த வெளியிலே நம்மை நாட்டுவோம்
 தம்மைத் தாமாக் உய்யவழி காட்டுவோம்
 சஞ்சலமில் லாவழியில் நம்மை நாட்டுவோம்
 தும்பிமுகன்ப தத்தைத் தோத்திரம் செய்வோம்
 சுவாமி தரிசனம் சூத்திரம் என்போம்.

மலர் 21 : இதழ் 10—1957

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை

(தெம்மாங்கு மெட்டு)

ஒருபொல்லாப்பு மில்லையென்பான் உண்மை
 முழுதுமென்பான்
 ஒருவருக்கும் தெரியாதென்பான்—சின்னத்தங்கம்
 ஓவியம்போல் இருந்தானடி. 1

அப்படியே உள்ளதென்பான் ஆரறிவா ரென்று
 சொல்வான்
 செப்படி வித்தையென்பான்—சின்னத்தங்கம்
 செல்லப்பன் என்னுஞ்சீமான். 2

கந்தைத் துணியணிவான் கந்தன்திரு முன்றில்நிற்பான்
வந்தாரைப் போவாரைவாயில்—சின்னத்தங்கம்
வந்தபடி ஏசிடுவான். 3

அப்படியே உள்ளதென்பான் அங்குமிங்கு மாயலைவான்
செப்படி வித்தையென்பான்—சின்னத்தங்கம்
தேரடியில் இருப்பானடி. 4

சாதி சமயமென்னும் சங்கடத்துக் குள்ளாகான்
சேதியொன்றுஞ் சொல்லகில்லான்—சின்னத்தங்கம்
சித்தப் பிரமையென்பார் (எல்லோரும்). 5

நீதி அநீதிஎன்னும் நிலைமையொன்றும் இல்லாதான்
மாதிரிகள் ஒன்றுஞ்செய்யான்—சின்னத்தங்கம்
மத்தனைப்போல் திரிவானடி. 6

நீறு மணியான் நெற்றியிலே பொட்டுமிடான்
கூறிய தைக்கூறன்—சின்னத்தங்கம்
குணமொன்று மில்லானடி. 7

ஆறுதலா யிருமென்னான் ஆணவத்தை நீக்குமென்னான்
மாறுபாடாய்ப் பேசிடுவான்—சின்னத்தங்கம்
மதியிழந்தான் என்பாரடி. 8

சின்னத் தனமாய்த் தெருவாலே போவாரை
என்னப்பன் பேசிடுவான்—சின்னத்தங்கம்
இவன்விசரன் என்பாரடி. 9

உல்லாச நடையனடி ஊரூராய்த் திரிவனடி
எல்லோரு மிவனைக்கண்டு—சின்னத்தங்கம்
ஏளனஞ் செய்வாரடி. 10

பத்துப்பாட்டுப் படிப்போரும் கேட்போரும் பாரினிலே
வித்தகராய் வாழ்ந்துபின்னே—சின்னத்தங்கம்
விதேகமுத்தி சேர்வாரடி. 11

அங்கு மிங்கு மெங்கும் ஓடாதே

- அங்கு மிங்கு மெங்கும் ஓடாதே
ஆன்மாநித் தியம்அதைத் தேடாதே. 1
- பொங்கும் காமக் குரோதமதம் போக்காயோ
பூரண நிட்டையிலே தேக்காயோ. 2
- தங்கும் சிவயோ கத்தைத் தேராயோ
தன்னைத்தன் னுலறியப் பாராயோ. 3
- மங்கள மான வார்த்தை பேசாயோ
மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போற் பாராயோ. 4
- உன்னை யுனக் கொருபோதும் ஒளியாதே
ஒருபொல் லர்ப்புமில்லை யறிவாயே. 5
- செந்நெலுடன் கன்னல் எங்கும் மல்கும்
சீர்பெருகும் நல்லூரில் கல்லும் 6
- கரைய ஒருசொற் சொல்லும் செல்வன்
கழலடியை மறவாமற் சொல்லு. 7
- செல்வம் அது பெரிய செல்வம்
சிவசிவ என்றுநீ சொல்லு. 8
- துள்ளும் மனத்தை யென்றும் வெல்லு
சும்மா விருக்கும்நிலை நில்லு. 9

ஓம் சிவதொண்டன்

- கடவுளை எங்கும் கண்டுகளிப்பார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம்
 காமக்குரோத மோகம்நீக்கிக் கண்டுகளிப்பார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம். 1
 திடமுடன் தியானம் செய்துகளிப்பார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம்
 தீவினை நல்வினை கண்டுகளிப்பார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம். 2
 படமுடியாத துயரம்வரினும் கண்டுகளிப்பார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம்
 பாரும்விண்ணும் ஒன்றாய்ப் பரவுவர்
 மெய்யடியார்கள் ஓம். 3
 நடமிடும் திருவடி கண்டுகளிப்பார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம்
 நமச்சிவாய வாழ்க வென்றுநவில்வர்
 மெய்யடியார்கள் ஓம். 4
 ஆதியும் அந்தமும் நமக்கிலையென்பார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம்
 அன்புசெய் பத்தரை என்றும்மறவார்
 சிவனடியார்கள் ஓம். 5
 சாதிசமயப் பற்றினை விட்டார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம்
 சந்ததம் மோன நிலைதவறாதார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம். 6
 மாதிரி ஒன்றும் செய்யாருலகில்
 மெய்யடியார்கள் ஓம்
 மன்னா இளமை என்றும்மகிழார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம். 7
 ஒதி ஒதி உன்மத்தராவார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம்
 உண்மை முழுதும் என்றுசொல்வார்
 மெய்யடியார்கள் ஓம். 8

- ஆணும் பெண்ணும் அலியும் அறியார்
மெய்யடியார்கள் ஓம்.
- அரகர சிவசிவ என்றும் கிழ்வார்
சிவனடியார்கள் ஓம். 9
- காணும் கண்ணிற் கலந்ததென்பர்
சிவனடியார்கள் ஓம்
- கங்குல்பகலும் இல்லாக்காட்சி காண்பார்
சிவனடியார்கள் ஓம். 10
- பேணும் பிறப்பிறப்பு இல்லையென்பார்
மெய்யடியார்கள் ஓம்
- பேயர் பித்தர் போல இருப்பார்
மெய்யடியார்கள் ஓம். 11
- நாணும் நன்னெஞ்சில் வஞ்சகந்தீர்ப்பார்
மெய்யடியார்கள் ஓம்
- நாதன்நாம நமச்சிவாய வென்பார்
மெய்யடியார்கள் ஓம். 12
- ஆவதும் அழிவதும் இல்லையென்பார்
மெய்யடியார்கள் ஓம்.
- அஞ்சும் மூன்றும் ஒன்றாய் அறிவார்
மெய்யடியார்கள் ஓம். 13
- போவதும் வருவதும் இல்லையென்பார்
மெய்யடியார்கள் ஓம்
- புன்னெறி செல்லும் மனத்தை வெல்வார்
மெய்யடியார்கள் ஓம். 14
- தேவரும் முனிவரும் சித்தரும் அறியார்
மெய்யடியார்கள் ஓம்
- சிவசிவ வென்று தினமும் துதிப்பார்
மெய்யடியார்கள் ஓம். 15
- தேவ தேவனை என்றும் துதிப்பார்
சிவனடியார்கள் ஓம்
- தீவினை செய்வார் தம்மையுமிகழார்
சிவனடியார்கள் ஓம். 16

- ஐம்பொறி வழிபோய் அவனியி லலையார்
மெய்யடியார்கள் ஓம்
ஆணவந் தன்னை அழித்திடுவார்கள்
மெய்யடியார்கள் ஓம். 17
- ஐந்தும் அடக்கா அறிவுபெற்றார்
மெய்யடியார்கள் ஓம்
ஆசை வழிபோய் மோசம்போகார்
மெய்யடியார்கள் ஓம். 18
- வந்தது போனது மனத்தே வையார்
மெய்யடியார்கள் ஓம்
வாணாள் ஆசை பேணு திருப்பார்
மெய்யடியார்கள் ஓம். 19
- நைந்துநைந் துருகி நமனைவெல்வார்
சிவனடியார்கள் ஓம்
நாளும் கோளும் மனத்தில் வையார்
சிவனடியார்கள் ஓம். 20
- அந்த விதமே தோற்றினுன்உலகில் அறிவார்
சிவதொண்டன் ஓம்
அவனியில்நாளும் வளர்மதிபோல வாழ்க
சிவதொண்டன் ஓம். 21
- எந்தச்செயலும் சிவன்செயல் என்பான் அறிவார்
சிவதொண்டன் ஓம்
எளிதாயெவர்க்கும் இன்னுரைசொல்வான் எழிலார்
சிவதொண்டன் ஓம். 22
- சந்தம்பெருகும் பாடல்பாடுவன் சாமி
சிவதொண்டன் ஓம்.
சரிபிழைபாரான் பொல்லாப்பில்லான் தானே
சிவதொண்டன் ஓம். 23
- வந்தபிறப்பை அறுக்கவழிசொல் வளமார்
சிவதொண்டன் ஓம்
வாழ்கவாழ்க நாளும்வளர்ந்து வாழ்க
சிவதொண்டன் ஓம். 24

கண்டொன்று சொல்லாதே

கண்டொன்று சொல்லாதே கடவு ளொருவன்
 உண்டென் றுறுதி கொள்ளவா என்மனமே.
 அண்டர் முனிவர்நரர் அன்புசெய்யும் பெருமானைக்
 கண்டு களிக்கக் கருதிவா என்மனமே.
 பண்டுசெய்த வல்வினையால் பலபிறவி நாமெடுத்துத்
 திண்டாட்டப் பட்டோம் சீக்கிரம்வா என்மனமே.
 எட்டுணையும் தாழ்ச்சியில்லா இறைவன் திருவடியைச்
 சுட்டாமற் சுட்டி சுகம்பெறவா என்மனமே.
 பட்டுக்குடை பிடித்துப் பரியேறித் திரிவாரை
 எட்டுணையும் நம்பாமல் என்பின்னே வாமனமே.
 விட்டகுறை தொட்டகுறை இரண்டும்விட் டேகாந்த
 நட்டணையில்* நிற்க நயந்துவா என்மனமே:
 முட்டாத பூசைபண்ணி முழுமனமாய் நாம்வணங்கத்
 திட்டமிட் டென்பின்னே சேர்ந்துவா என்மனமே.
 சிட்டர் பரவும் சிவதொண்டன் நிலையத்தே
 கிட்டாமற் கிட்டிநிற்கக் கிருபையுடன் வாமனமே.
 அட்டாங்க யோகம் அவத்தையைந்தும் விட்டேகி
 மட்டற்று நிற்க மகிழ்ந்துவா என்மனமே.
 எட்டாத கொப்பில் இருக்கின்ற தேனமுதை
 இட்ட முடன்புசிக்க எட்டிவா என்மனமே.
 எட்டும் இரண்டும் இசைந்துவந்த பாமாலை
 தட்டாமல் நாம்படிக்கத் தாவிவா என்மனமே.

* நடு+அணை.

சிவ சிவ

சீரான வடியரொடு கூடு—சிவசிவ
செல்லப்பன் மந்திரம் நாடு.

ஆராய்ந்து கருமத்தை யாற்று—சிவசிவ
அனைவரையும் அன்பாகப் போற்று.

ஆரென்ன சொன்னாலும் வாது—சிவசிவ
ஆணவத்தை உண்டாக்கும் தீது.

பாரெல்லாம் பகைத்தாலும் சிறிதும்—சிவசிவ
பதையாமல் இருப்பதே பெரிது.

சிவனே சிவனென்று பெரியோர்—சிவசிவ
செப்பிய மொழியை அறிவாய்.

ஆவதும் அழிவதும் உண்டோ—சிவசிவ
ஐம்புலனை வென்றவர்கள் அறிவார்.

கருமஞ் சிதையாமல் உலகில்—சிவசிவ
கண்ணோட வேண்டும் கருது.

அருமையி லருமையெங்க ளான்மா—சிவசிவ
அதையறிந்து வாழ்வதே மாண்பு.

அங்கிங் கெதைபடி நாங்கள்—சிவசிவ
அம்புவியில் வாழ்வதே பாங்கு.

எங்குநீ யங்குநா னென்று—சிவசிவ
எங்களுக்கு ஓதினான் நன்கு.

எல்லாரும் வாழியடா

ஒருபொல் லாப்பு மில்லையடா—தம்பி
உண்மை முழுதும் அறிந்திடடா
வருவதைக் கண்டு மகிழாதே—தம்பி
வஞ்சகப் பேச்சைத் தழுவாதே.

1

கருமத் தைக்கை நெகிழாதே—தம்பி
கவலை கொண்டு கலங்காதே
தரும வழியில் வழுவாதே—தம்பி
தன்னை யறிய எழுவாயே.

2

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்—தம்பி
அது போல் ஆதி உலகுக்கடா
பகரில் அவனோ ஒருவனடா—தம்பி
பக்தி செய்தால் அறிவாயடா.

3

கற்றதனாற் பயன் இல்லையடா—தம்பி
கழல் அடியினை கண்டிடடா
வெற்றிப் பேச்செல்லாம் விட்டிடா—தம்பி
விதியை மதியால் வென்றிடடா.

4

பொறி வழியினிற் செல்லாதே—தம்பி
போனதை யெண்ணிக் கொள்ளாதே
கிறியும் கீழ்மையும் செய்யாதே—தம்பி
கெட்டவர் மேல் நட்பு வையாதே.

5

புத்தியை ஒன்றிலும் நாட்டாதே—தம்பி
புகழும் இகழும் சூட்டாதே
எத்தொ ழிலைநீ செய்தாலும்—தம்பி
ஈசனுக் கார்ப்பணம் பண்ணிடடா.

6

வித்தாரப் பேச்சையும் விட்டிடடா—தம்பி
விருப்பு வெறுப்பை அகற்றிடடா
செத்தாரைப் போலத்தி ரிந்திடடா—தம்பி
சிவன் சிவனென்ற றிந்திடடா.

7

வாழி குருநாதன் பாதமடா—தம்பி
வாய்மை யடியார் வாழியடா
கேளிரும் சுற்றமும் வாழியடா—தம்பி
கேட்டவ ரெல்லாரும் வாழியடா.

8

வருக

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

இணைக்கமல மலர்ப்பாத விரலினுனி நின்றொழுகும்
இன்னமிழ்த மதனை நாளுந்
தனக்குநிக ரில்லாத குகரிணீ ! சகலவுயிர்
தம்மிற் றெளிக்க வருக
மனக்குகையி னின்னையா னறியாதிருக்கவே
மறைவா யிருந்த எல்லாம்
எனக்கரிதொன் றில்லையே யென்னவே நின்னருள்கொண்
டெளிதினிற் காட்ட வருக. 1

கனக்குழற் பாவையே ! காருண்ய வதியுனைக்
காண்டலே பெரிய தவமாம்
நினக்குரிய இல்லமாம் ஆதார கமலமதை
தேர்வந் தடைந்த பொழுதே
வனப்பினொடு சுற்றியே வளைந்துமண் டலமிட்டு
வளர்துயில் புரியு மன்னாய் !
எனக்கரிதொன் றில்லையே யென்னவே நின்னருள் கொண்
டெளிதினிற் காட்ட வருக. 2

கூறுவார்

வஞ்சி விருத்தம்

கூறுவார் கோடி பாவம்
நீளுமே நெஞ்சி லெண்ண
ஆளுவா ரகத்தி லீசன்
சேருமே சிந்திப் பாயே. 1

சிந்தித்துத் தெளிந்தார் தம்மை
பந்திக்க மாட்டா பாவம்
பொறிவழி போகார் நல்லோர்
அறிவினா ரறிவார் திண்ணம். 2

இருவினை சேரா தீசன்
திருவடி சேர்வார் தம்மை
குருவருள் கொண்டார் தம்மைத்
திருவருள் சேரும் மெய்யே. 3

இருவங் காணா வீசன்
அருவமு முருவு மாவான்
இணங்கியே யேத்து வாரை
வணங்குமே மண்ணும் விண்ணும். 4

தாலாட்டு

சீரார் இலங்கைநகர் சிறக்கவந்த செல்வமே
பேரார் பிறைகுடும் பெருமானே கண்வளராய். 1

ஆராயும் வேதம் அறியாத மெய்ப்பொருளே
பேராயி ரம்படைத்த பெம்மானே கண்வளராய். 2

ஆரூத காதல்சேர் அடியார் அகத்தூறும்
மாறூத இன்பமே மகாதேவனே கண்வளராய். 3

- நீரூர் திருமேனி நிமலர் உனையல்லால்
வேரூர் துணைசொல் விமலனே கண்வளராய். 4
- என்னு ருயிரே எனக்கினிய மெய்ப்பொருளே
பின்னூர் துணையாவார் பெருமானே கண்வளராய். 5
- ஆக்கைநிலை யாதனவே அறிந்து பிரிந்திருந்த
நீக்கமற்ற அன்பர் நிறைவேநீ கண்வளராய். 6
- என்கெங்கே பார்த்தாலும் எல்லாம்நீ என்றுகண்ட
துங்க அடியார்தம் துணைவனே கண்வளராய். 7
- சித்தத்தி லூறும் தெவிட்டாத தெள்ளமுதே
அத்தனே ஆருயிரே ஆண்டவனே கண்வளராய். 8
- மத்தம் மதிசூடி மழவிடையின் மீதேறி
எத்திசையுஞ் செல்லும் இறைவனே கண்வளராய். 9
- கருத்திற் கருத்தே என் கண்ணுக் கினியவனே
நிருத்தமிடுஞ் சோதியே நின்மலனே கண்வளராய். 10
- வருத்தமற்ற மெய்யடியார் மனத்திற் குடியிருக்கும்
ஒருத்தனே உன்னையன்றி உண்டோநீ கண்வளராய். 11
- காமக் கடல்கடந்து காட்சிபெற்ற நல்லடியார்
சேம நிதியே சிவனேநீ கண்வளராய். 12
- அன்பிற் குழைந்து குழைந்தையா என அரற்றும்
அன்பற் குகந்த அரசேநீ கண்வளராய். 13
- மண்ணாதி பூதமெல்லாம் வகித்த உனையன்றி
எண்ணவே றுண்டோ இறைவனே கண்வளராய். 14
- ஆதார மாறும் அகன்ற பழம்பொருளே
பேரூன செல்வப் பிரானேநீ கண்வளராய். 15
- எட்டுத் திசையும்மற் றெவ்விடத்தும் நின்னையன்றிச்
சுட்டவே றுண்டோ சுவாமிநீ கண்வளராய். 16

- அந்திசந்தி உன் அடியை வந்திக்கும் மெய்யடியார்
சிந்தனையி லூற்றே செழுஞ்சுடர்நீ கண்வளராய். 17
- குற்றமெல்லாம் போக்கிக் குணமாக்கி எனையாண்ட
தற்பரனே என்குருவே சாமிநீ கண்வளராய். 18
- ஆறக கவலையெல்லாம் நீராக்கி அடிமையெனை
பேறாக்கி வைப்பாய் பிரானேநீ கண்வளராய். 19

கடவுள் வாழ்த்து

- அருவா யருவா யருவுருவாய் நிற்கும்
ஒருவனே தெய்வ முணர். 1
- அந்தமு மாதியு மில்லா வொருவனே
சிந்தையிலும் நிற்குந் தெரி. 2
- ஆருயிர் தோறு மதுவதுவாய் நின்றருளுஞ்
சீருடையா னேளங்கள் தேவு. 3
- இருப்பு நெருப்புப்போ லெவ்வுயிரினுள்ளும்
இருக்கு மிறைவன் இயம்பு. 4
- இல்லையுண் டென்னு மியல்புடையான் காணவனே
தொல்லையுளா னென்று துணி. 5
- இம்மை மறுமைக் கிறைவ னொருவனெனத்
தம்மையுணர்ந் தார்சொன்னார் தாம். 6
- கல்லார்கற் றார்க்குங் கடவுளொன் றுண்டென்று
நல்லா ருரைத்தார் நடு. 7
- பிறப்பிறப் பில்லாப் பெருமானே யெங்கள்
சிறப்புடைத் தெய்வமெனத் தேர். 8
- அறிவுக் கறிவாகி யங்குமிங்கு மெங்கும்
செறியுமொன் றேளமக்குத் தேவு. 9
- பெருமை சிறுமையில்லாப் பெம்மானே எங்கள்
அருமை யுடையதெய்வ மாம். 10

வான் சிறப்பு

- மண்ணொடு விண்ணு மறிகடலு மாயுமே
நண்ணுந் தண் ணீரின்றே னுடு. 1
- அறத்தோடு பூசை அழிந்தொழிந்து போமே
புறத்து மழை பெய்யா வெனின். 2
- வான மருளை வழங்காது விட்டக்கால்
தானந் தவமிரண்டும் தாழ்ம். 3
- தண்ணீர்க் கடவுளித் தாரணியைக் காய்ந்திட்டால்
என்னீர்மைத் தாமுலக மிஃது. 4
- மழையென்னு மன்னவன் மன்னுயிர்கா வாக்கால்
வினையும் பசினோய் விரைந்து. 5
- மாரி யுலகை மறந்துபோ யிற்றென்னுற்
காரியமு முண்டோ கழறு. 6
- ஆறு குளமேரி யழகுபெறு மோமாரி
மாறுபடு மாயின் மதி. 7
- விரிந்த வறிவுடைய வேதியரென் செய்வார்
சொரிந்துவிடா தாயின்வான் சொல். 8
- பொன்னும் பொருளு மிருந்தாவ தென்னோசொல்
மன்னு மழை குறைந்தால் மற்று. 9
- மன்னுதவ மாமகமு மோயுமே வையகத்திற்
துன்னு மழை பொய்ப்பிற் றுணி. 10

நீத்தார் பெருமை

- அகலிகைகல் லானா ளருமுனி சாபத்தால்
மகபதியுந் துன்புற்றான் மான்று. 1
- அஞ்சு மடக்கு மறிஞரே யிவ்வுலகிற்
சஞ்சலத்தை வென்றுயர்வார் தாம். 2
- அறவோ ரெனப்படுவா ராரென்றால் வையத்
துறவோரே யாமென்று சொல். 3
- தண்ணீர் குளிர்மோ தழலுஞ் சுடுமோதான்
மண்ணிற் றுறந்தோர்க்கு மற்று. 4
- மாசற்ற நெஞ்சுடைய மாதவர்தா மண்ணகத்தே
ஆசற்ற நற்றுறவோ ராம். 5
- வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லா விழுமியோர்
மாண்ட துறவோர் மதி. 6
- எண்ணமெலாம் விட்டுவிட் டேகாந்த மோனநிலை
நண்ணுமவ ரே துறந்தோர் நாடு. 7
- இரவுபக லற்றதனி யேகாந்தக் காட்சி
விரவுமவ ரேபெரியோர் மேவு. 8
- தத்துவ மெல்லாஞ் சடமென்று தாங்கண்ட
வித்தகரே சித்தர் விரும்பு. 9
- காமமுத லாறுங் களைந்த பெரியோரே
சேம முடன் வாழ்வார் சிறந்து. 10

இல்வாழ்க்கை .

- இல்லாளுந் தானு மிசைந்தொன்றாய் வாழ்வதே
நல்லாறென் பார்பெரியோர் நாடு. 1
- ஏனை யறங்களினு மேமாப் புடையதே
யீனமில் லாவில் லறம். 2
- தானந் தவமிரண்டுந் தானாற்ற வல்லது
ஞான வற மென்னலாம் நன்கு. 3
- அரனு முமையு மறநெறி நின்றார்
பெறலரிய தோன்றிதெனப் பேசு. 4
- பேசரிய சீர்ச்சனக னேனைப் பெரியேரர்கள்
நேசமுட னின்னிலைநின் றார். 5
- இல்லறத்தில் நின்றொளிரும் ஏந்திழைநல் லாளொருத்தி
நில்லென்றாள் சூரியனை நேர். 6
- இல்லற மென்பதி யார்க்கும் துணையதனால்
நல்லற மென்னலாம் நாம். 7
- கொல்லார்பொய் சொல்லார் குறிப்பறியு மில்லறத்தார்
எல்லார்க்கு மேலென் றிசை. 8
- இன்சொற் றவரு ரிழுக்குரையா வில்லறத்தார்
பொன்பெற் றுயர்வார் புகழ். 9
- பொறிவென்றார் தாமும் பொருவரோ நல்ல
நெறியில் லறத்தாரை நேர். 10

அரியதிலரியது ஆன்மா

அரியதி லரியது ஆன்மா வதுதான்
 பெரியதிற் பெரியது பேத மற்றது
 கருமை செம்மை வெண்மையைக் கலந்து நிற்பது
 பிரிவறியாதது பின்முன் அற்றது
 பொறிவழி போகாப் புண்ணியர்க் குரியது
 நெறியெலாங் கடந்து நிற்கும் நெறியது
 அறிவுக் கறிவாய் ஆனந்தந் தருவது
 குறிகுண மற்றது கூத்தாட வல்லது
 துரியாதீ தத்தில் தூய்மையா யுள்ளது
 மரித்துப் பிறவா மாண்பை யுடையது
 திரிபுர மெரித்தது தேவர்சிறை மீட்டது
 நரியைக் குதிரை யாக்கி நயந்தது
 விருப்பும் வெறுப்பும் அற்றவர் பாலது
 கருப் போகா தென்னைக் காத்து நிற்பது.

உற்ற துணை

வெண்பா

சேவித்தும் சென்றிரந்தும் சீவன் சிவனென்று
 பாவித்துக் கொண்டாலிப் பாரினிலே—ஆவிக்கே
 உற்ற துணையென் றுறுதிகொண்டு நல்லூரில்
 நற்றவனை நாடுவோம் நாம்.

1

நாம் அந்தி சந்திதொறும் நல்ல சிவநாமம்
 சேம முறப்பாடிச் சிந்தையிலே—காமமுதல்
 கட்டறுத்து நிட்டையிலே கங்குல் பகலின்றி
 இட்டமுடன் வாழ்வோம் இனிது.

2

இனியே தெனக்குன் அருள் வருமென் றெண்ணுது
கனிகாய் அருந்திக் கடும்பசிக்குத்—தனியே
இருந்து முத்தி சேர்வதற் கெண்ணுவதே யல்லால்
பொருந்துவனோ பூவிற் புகுந்து. 3

போதுகொண்டு போற்றேன் பொறிவழியே
போயகையேன்
தீது செய்யும் மனத்தைச் சேர்ந்திடேன்—யாதுக்கும்
அஞ்சேன் அவரிவரை அண்டிடேன் எஞ்ஞான்றுந்
தஞ்சமென்று வீரமேன் தனித்து. 4

கைதடி—12-6-51

கற்றவர்கள் நாடும் சிவதொண்டன்

சற்குருவைப் போற்றித் தரணியி லேசீரடியார்
பொற்பதத்தைப் போற்றிப் புகலுவேன்—கற்றவர்கள்
நாடும் சிவதொண்டன் நாங்கள் சிவம் என்று சொல்லி
ஓடி வருவான் உவந்து. 1

உவந்து வருவான் ஓம் என்றுருவேற்றிப்
பவம்வெந்து போகஅருள் பாலிப்பான்—தவஞ்செய்வார்
கண்டு மகிழுவார் காதலுடன் ஆதரிப்பார்
பண்டுபோல் என்றும் பரிந்து. 2

பரிந்தன்பர் பாதத்தில் பாங்குடனற் போது
சொரிந்துசிவ தொண்டன் தொழுது—கரங்கூப்பிச்
சீவன் சிவனாச் சிவநாமம் பாடுவான்
தேவர் புகழ் நிற்பான் தேர்ந்து. 3

கைதடி—24-6-51

ஓம் சிவாயநம

ஓம் சிவாயநம என்று சொல்லு
 உண்மை முழுது மென்று வெல்லு
 நாம் நாம் நாம் என்று நில்லு
 நரக மோட்சம் நாடாமல் தள்ளு
 போம் போம் வினையென்று கொள்ளு
 பூரண நிஷ்டையிலே நில்லு
 வீம்பிடுமமை அகங்காரம் கல்லு
 விண்ணும் மண்ணும் கைவசமாய்த் துள்ளு. 1

சற்குருவின் பாதத்தைப் போற்று
 தன்னைத் தன்னால் அறிந்து தேற்று
 நிர்க்குண நிஷ்டையிலே ஏற்று
 நீ நான் என்பதை மாற்று
 மல்லாகத்தில் சுன்னாகத்தான் வீற்று
 மாசற் றிருப்பான் என்று சாற்று
 பொல்லாப் பிங்கில்லை யென்று போற்று
 போக போக்கியம் எல்லாம் மாற்று. 2

அன்பருடன் கூடி நீ வாழ்த்து
 புண்ணிய பாவத்தை வீழ்த்து
 போக்கு வரவில்லை என்று தேற்று
 எல்லாரி டத்தும் அன்பு காட்டு
 ஏகனனேகன் என்று நாட்டு
 நல்லூரான் திருவடியே பாட்டு
 நமச்சிவாய வாழ்க என்று சூட்டு. 3

நல்லெண்ணம்.

சங்கர சங்கர சம்போ—சிவ
சங்கர சங்கர சம்போ.

அரியது மாணுட யாக்கை—அதை
அருள்வது முன்புசெய் புண்ணியச் சேர்க்கை
பெரியதிப் பேறுள்ள போதே—வினைப்
பிறவி கெடநினைப் பேணுநல் லெண்ணம். 1

பெறுதற் கரியதிப் பேறு—எனினும்
பெரிது மவதி யிதன் நிலை பேறு
அறிதற் கரியது மரணம்—வரும்
அதற்குமுன் சிவனருள் தேடு நல்லெண்ணம். 2

புண்ணியம் மேனிலை யுய்க்கும்—செயும்
பொல்லாத பாவங்கள் கீழ்நிலை வைக்கும்
புண்ணியம் மூவிதம் வாக்கு—மனம்
பொறிகளி னூல்வரும் பொருந்துநல் லெண்ணம். 3

வாக்கும் உடம்பிற்கும் மூலம்—உள்ளும்
மனமென்று சொல்லும் மதித்திந்த ஞாலம்
ஆக்கு மனத்தினைத் தூய்மை—பின்னர்
அவைகளுந் தூயன வாசுநல் லெண்ணம். 4

கண்ணுக்குக் கதிரவன் வேண்டும்—ஒரு
கடவுளரு ளென்று முயிருக்கு வேண்டும்
அண்ண லருள்நினை என்றும்—அவன்
அருளின்றி யாவு மடையாநல் லெண்ணம். 5

பிறர் பொருள் நஞ்செனத் தள்ளு—சிறிதும்
பிறர் செய்த நன்மையை எழுமைக்கு முள்ளு
பிறர் துயர் உந்துயர் கொள்ளு—கொடும்
பிறவிக்கு வித்தவா பேணுநல் லெண்ணம். 6